

VALENTIJNSAVOND

een romantische komedie

van LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekst-brochure bij:

Lode Pools
Kerkstraat 21
3560 Lummen

- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Digitale tekstbrochures?

vtadigitaal@ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:

SABAM
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

PERSONAGES:

SANDER, een taxichauffeur	(57 jaar)
HANNE, de overleden vrouw van SANDER	(55 jaar)
DAISY, een dienstster in een patisserie	(44 jaar)
NIELS, de overleden man van DAISY	(45 jaar)

Noot: HANNE en NIELS mogen worden gezien als een soort
geweten van SANDER en DAISY.
Zij blijven dus steeds in de buurt van hun weder-
helft.

DECOR:

Op grote speelruimten kan men werken met een eenheidsdecor.

Op kleinere speelruimten geeft men best de voorkeur aan
zetstukken tegen een wat neutrale achtergrond.

Locaties:

- de wachtkamer van een dierenarts
- een restaurant
- een begraafplaats
- een park
- een barkruk aan een tapkast
- een slaapkamer

EERSTE TAFEREEL: DE WACHTKAMER VAN EEN DIERENARTS

(Sander zit te wachten met een hondje op zijn schoot. Voorzichtig wordt er geklopt. Wat onwennig komt Daisy naar binnen met een poesje op de arm. Sander en Daisy groeten mekaar. Daisy zoekt een zitplaats. Zij neemt haar poesje op de schoot, en kijkt recht voor zich uit. Sander probeert meermaals even een voorzichtige blik op Daisy te werpen. Uiteindelijk ontmoeten hun blikken mekaar.)

SANDER- Een mooi poesje.

(Daisy glimlacht lichtjes.)

SANDER- Het heeft ook een dierenarts nodig?

DAISY- Ja.

SANDER- Hoe oud is het?

DAISY- Precies weet ik het niet. Ik heb het nog maar een maand.

SANDER- Een cadeautje?

DAISY- Ja.

SANDER- Hoe heet het?

DAISY- Snoes.

SANDER- Een aardige naam.

DAISY- Het is ook een lief poesje. Ik kreeg het van mijn vriendinnen.

SANDER- Fijne vriendinnen. Het ziet er nochtans heel gezond uit.

DAISY- Het heeft wat last van de spijsvertering. Het heeft precies wat heimwee.

SANDER- Dit betert wel.

DAISY- Ik hoop het. Die van jou mankeert ook wat?

SANDER- Ik kom hem laten inentèn. Ik heb hem ook nog maar pas.

DAISY- Jij bent voorzichtig?

SANDER- Je weet maar nooit, wat je in huis haalt.

DAISY- Hoe heet hij?

SANDER- Quasi.

DAISY- Quasi?

SANDER- Een gekke naam, ik weet het. Ik vond, dat het eens iets anders moest zijn. Daarom sloeg ik een krant open, op zoek naar een niet alledaags woord. Het eerste wat ik tegenkwam, was quasi.

DAISY- Wat betekent dit?

SANDER- Ik heb het eens opgezocht, maar ik ben het vergeten... Je vriendinnen wisten, dat jij op zoek was naar een poesje?

DAISY- Ik was niet op zoek. Zij wilden mij wat gezelschap bezorgen.

SANDER- Jij voelt je alleen?

DAISY- Ik ben alleen. Daarom ga ik af en toe naar een praatgroep.

SANDER- Voor de gezelligheid?

DAISY- Voor de afwisseling.

SANDER- Om je zinnen wat te verzetten?

DAISY- Af en toe is dit nodig.

SANDER- Jij bent alleen, zei jij?

DAISY- Ja.

SANDER- Nooit getrouwd geweest?

DAISY- Toch wel... Drie maanden geleden heb ik mijn man verloren.

SANDER- Kanker?

DAISY- Een auto-ongeluk. Hij was huisschilder. Op weg naar zijn werk is hij onder een camion terechtgekomen. Hij had mij nog maar net "tot straks" gewenst.

SANDER- Op slag dood?

DAISY- Ja.

SANDER- Misschien was hij zelf niet eens in fout?

DAISY- Volgens mij helemaal niet. Maar dat moet nog worden uitgemaakt. De twee verzekeringen brengen de zaak voor het gerecht.

SANDER- Veel verschil maakt dit niet meer uit.

DAISY- Ik krijg hem er niet meer door terug.

SANDER- Ik ben ook alleen... Ook al drie maanden.

DAISY- Ook een ongeval?

SANDER- Kanker. Elf maanden lang sukkelde mijn vrouw van het ene ziekenhuis naar het andere. Van de ene dokter naar de andere. Zonder resultaat.

DAISY- Mijn man zo plots verliezen, vind ik verschrikkelijk. Maar wat jij mij nu vertelt, vind ik al bijna even erg.

SANDER- Een ideale manier van doodgaan bestaat er niet.

DAISY- Jullie^{hebben} nog wel afscheid kunnen nemen.

SANDER- Elf maanden lang.

DAISY- Een eeuwigheid.

SANDER- Die vriendinnen van jou...?

DAISY- Dit is een praatgroep voor lotgenoten.

SANDER- Allemaal vrouwen in dezelfde situatie?

DAISY- En mannen.

SANDER- Da's toch maar een triest gezelschap.

DAISY- Dit hangt ervan af, hoe je het bekijkt. Soms kom ik hiervan opgewekt thuis.

SANDER- Ik zou mij daar niet thuisvoelen.

DAISY- Jij geeft niet graag iets prijs van jezelf? Jij laat niet graag in je binnenste kijken?

SANDER- Uiteindelijk moet ik toch zelf mijn plan trekken. Hoe lang zijn jij en je man samen geweest?

DAISY- Bijna 25 jaar.

SANDER- Kinderen?

DAISY- Twee tieners. Zij zijn zelden thuis.

SANDER- Zij studeren nog?

DAISY- Ja.

SANDER- Ik heb een zoon. Maar hij is niet meer thuis. Zijn vriendin is zwanger.

DAISY- (Lichtjes geamuseerd) Dan ben jij binnenkort opa?

SANDER- Als alles naar wens verloopt. In het leven ben je van niets meer zeker.

DAISY- Helaas.

SANDER- (Lichtjes geamuseerd) Dit is hier ook bijna een praat-groep.

DAISY- In onze groep zou jij helemaal niet misstaan.

SANDER- Jij gaat mij toch niet over de streep trekken.

DAISY- Jammer.

(De zoemer gaat.)

SANDER- 't Is aan mij! Bedankt voor de gezellige babbel.

DAISY- Jij ook bedankt.

SANDER- Wie weet, komen wij mekaar hier nog ooit tegen.

DAISY- Wie weet.

(Plots gaat Sander in het bovenzakje van zijn vest.)

SANDER- Mijn telefoonnummer! Als jij ooit zin hebt, om samen iets te gaan drinken, mag jij mij altijd bellen.

DAISY- Dank je.

SANDER- (Geamuseerd tot Quasi) Wat zeg jij tegen mevrouw?... Niets?... Tot ziens.

DAISY- Tot ziens.

(Sander verdwijnt. Daisy bekijkt vluchtig het kaartje.)

TWEEDE TAFEREEL: TELEFOONGESPREK

~~~~~

(Daisy ontdekt een kaartje.)

DAISY- Wat is dit? Och ja, het kaartje van die man met zijn hondje. (Geamuseerd) Quasi! Hoelang loop ik hier nu al mee in mijn zak? Ongeveer drie weken? Als ik hem nog wil bellen, wordt het stilaan tijd.

(Niels verschijnt.)

NIELS- Jij gaat je toch niet belachelijk maken?

DAISY- Waarom belachelijk?

NIELS- Die man meende toch niet, wat hij zei.

DAISY- Hij zag er heel ernstig uit.

NIELS- Hij wou enkel wat indruk op jou maken.

DAISY- Als jij ooit zin hebt, om samen iets te gaan drinken, mag jij mij altijd bellen. Zoiets zeg je niet enkel voor de lol.

NIELS- Het was een bevestiging van het moment.

DAISY- Ik vond hem heel gezellig.

NIELS- Wie weet, wat voor een vrouwenverleider hij is?

DAISY- Op mij maakte hij een goede indruk.

NIELS- Dat soort is erg geslepen.

DAISY- Hij meende het eerlijk.

NIELS- Jij laat je beetnemen.

DAISY- Ik heb nog niets beslist.

NIELS- Maar jij hebt jezelf niet helemaal meer onder controle.

DAISY- "Als" ik hem bel, moet ik het nu doen.

NIELS- Hij is je al lang vergeten.

DAISY- Misschien heb ik hem erg ontgoocheld.

NIELS- Jij maakt je belachelijk.

DAISY- Niels is toch bijna vier maanden dood.

NIELS- Ben je mij nu al vergeten?

DAISY- Ik kan toch niet eeuwig om hem blijven treuren.

NIELS- Bijna vier maanden, is dit een eeuwigheid?

DAISY- Niemand weet, dat ik met die man een afspraak maak.

NIELS- Een afspraak? Waarvoor?

DAISY- Zomaar. Voor een gezellige babbel.

NIELS- Geloof jij zelf, dat dit de enige reden is?

DAISY- Ik heb helemaal geen bijbedoelingen.

NIELS- Jij hebt je zonen Robin en Jeffrey. Jij hebt de praat-groep.

- DAISY- Dit wordt helemaal anders.
- NIELS- Meer erotisch?
- DAISY- Hiervoor doe ik het niet!
- NIELS- Waarvoor dan wel?
- DAISY- Die man begreep mij.
- NIELS- De anderen niet? Jullie hebben daar bij die dierenarts geen tien woorden met mekaar gewisseld.
- DAISY- Wel een kwartier lang!
- NIELS- Waaroever? Over Snoes en Quasi!
- DAISY- Over mijn en zijn tegenslag in het leven. Hij voelde echt met mij mee.
- NIELS- Hij dacht alleen maar aan zijn eigen situatie. Het verlies van zijn vrouw.
- DAISY- Hij verwachtte duidelijk een telefoontje van mij.
- NIELS- Onzin!
- DAISY- Waarom gaf hij mij anders dit kaartje?
- NIELS- Misschien is dit een gewoonte van hem? Elke vrouw die hen aanstaat, krijgt er zo een.
- DAISY- (Leest op het kaartje) Sander.
- NIELS- (Ietwat schamper) Jij bent toch nog niet aan het oefenen?
- DAISY- Als ik hem bel, wat ga ik hem dan vertellen? Waaroever gaan wij het dan een hele avond lang hebben? Ik weet niets over hem. Waarin is hij geïnteresseerd?
- NIELS- (Plagerig) Er is Snoes. En Quasi.
- DAISY- Zie dat wij daar de hele avond stom naar mekaar zitten te kijken.
- NIELS- (Geamused) Er is ook nog het weer! En de opwarming van de aarde!
- DAISY- Toen ik de eerste keer naar de praatgroep vertrok, stelde ik mij dezelfde vraag. Dat is toen toch heel goed meegevallen.
- NIELS- Omdat jullie daar met zovelen waren. Jullie onderwerp van gesprek lag van te voren vast.
- DAISY- Had hij geen bijbedoelingen met dat kaartje?

NIELS-   Hieraan hoef jij niet te twijfelen.

DAISY-   En dan? Op eventuele avances van hem hoef ik toch niet in te gaan.

NIELS-   (Geamuseerd) Destijds bij mij ook niet. Maar jij deed het toch.

DAISY-   Toen was ik 17. Nu heb ik mijzelf helemaal in handen.

NIELS-   Denk jij?

DAISY-   Ik weet het zeker!

NIELS-   Wat is hij voor iemand?

DAISY-   Dit kom ik wel vlug te weten.

NIELS-   Als het te laat is! Wat is zijn beroep? Met wie gaat hij om? Is er intussen misschien al een andere vrouw in zijn leven?

DAISY-   Dan had hij hiervan toch iets laten horen. Hij kan best meevallen.

NIELS-   (Plagerig) Misschien is hij ook een huisschilder. Iemand die jou honderd procent gaat verwennen zoals ik.

DAISY-   Het is toch maar voor één avond.

NIELS-   Denk jij?

DAISY-   Als het tegenvalt, stop ik er meteen mee.

NIELS-   En als het meevalt?

DAISY-   Dan is er toch geen probleem. Zelfs dan hoeven wij er geen gewoonte van te maken.

NIELS-   Waarom begin jij er dan aan? Als hij na het zoveelste glas wat te ver wil gaan, wat dan?

DAISY-   In het café?

NIELS-   Bij het naar huis gaan.

DAISY-   Zo zag hij er helemaal niet uit. In ieder geval zorg ik ervoor, dat ik zelf geen glas te veel op heb.

NIELS-   Jij praat, of jij al hebt beslist.

DAISY-   Ik moet wel. Het is nu of nooit!... Ik doe het!

              (Zij wil een nummer tikken op haar gsm.)

DAISY-   (Plots) En als het toch maar voor de grap was?... Ik doe het!

(Daisy tikt een nummer. Ergens gerinkel van een gsm.
Licht op Sander.)

SANDER- Met Sander De Pauw. Goedendag.

DAISY- Goedendag. Ik weet niet, of jij mij nog herinnert. De vrouw met het poesje in de wachtkamer van de dieren-arts?

SANDER- Snoes?

DAISY- Inderdaad!

SANDER- En of ik me jou nog herinner!

DAISY- Jij hebt mij toen je telefoonnummer gegeven, voor het geval ik ooit zin had, om samen met jou iets te gaan drinken.

SANDER- Dit klopt.

DAISY- Zie jij ergens een mogelijkheid?

SANDER- Natuurlijk! Maken wij er niet beter een etentje van?

DAISY- Dit kan ook.

SANDER- Ken jij een goed restaurantje?

DAISY- Even nadenken.

SANDER- Ken jij "De Goeie Goesting"?

DAISY- Op de Hallebaan?

SANDER- Ja.

DAISY- Dit ken ik.

SANDER- Ik heb goeie goesting, om er eens een avondje met jou mee naartoe te gaan.

DAISY- Wanneer kan het voor jou?

SANDER- Even kijken in mijn agenda... Kan het nu vrijdagavond te 19 uur?

DAISY- Voor mij kan dit.

SANDER- Houden wij het dan hierbij?

DAISY- Oké!

SANDER- Ik noteer! Kom ik je bij jou thuis afhalen?

DAISY- Ik kom wel zelf met de wagen.

SANDER- Voor mij is het anders een kleine moeite.

DAISY- Ik kom wel zelf.

SANDER- Tot vrijdagavond dan?

DAISY- Tot vrijdagavond!

SANDER- 19 uur?

DAISY- 19 uur.

SANDER- Ik zal er zijn!

(Sander en Daisy bergen hun gsm op.)

DAISY- (Erg tevreden) Hij klonk erg enthousiast.

NIELS- Jij ook.

DAISY- Mag dit niet?

NIELS- Natuurlijk.

SANDER- (Tevreden) Eindelijk!

(Hanne is intussen verschenen bij Sander.)

HANNE- Het stond je precies aan?

SANDER- En of!

DAISY- (Geamuseerd) Hij heeft goeie goesting.

NIELS- Net zoals jij.

DAISY- Hij herinnerde zich Snoes nog.

NIELS- Misschien bedoelde hij jou hiermee.

DAISY- (Gevleid) En dan?

NIELS- Hij heeft precies al beet.

HANNE- Dat van haar aan huis te komen afhalen, was toch maar een afknapper.

SANDER- Niet alles ineens!

HANNE- Jij hebt precies al grootse plannen?

SANDER- Met reden! „Zij" heeft "mij" opgebeld!

HANNE- (Lichtjes ironisch) Jij zit er voor niets tussen?

SANDER- Ik heb dit spel niet in gang gezet.

HANNE- En dat kaartje met je telefoonnummer?

SANDER- Hiermee heb ik haar tot niets verplicht.

DAISY- Vrijdagavond 19 uur! Niet vergeten te noteren.

NIELS- (Lichtjes ironisch) Hiervoor bestaat er weinig ge-
vaar!

DAISY- Heb ik wel iets om aan te doen die avond?

NIELS- (Geamuseerd) Maar twee volle kleerkasten.

DAISY- Iets deftigs. In ieder geval iets niet te opvallend.

SANDER- (Nogal enthousiast) Vrijdagavond 19 uur. De Goeie
Goesting. Ik zal er zijn, Snoes!

(Hanne beziet hem niet al te enthousiast.)

DERDE TAFEREEL: EEN RESTAURANT

(Sander en Daisy beëindigen hun souper aan een tafel
voor 4 personen. Ook Niels en Hanne zijn van de partij,
maar als overledenen eten zij uiteraard niet mee.)

SANDER- Heerlijk, dit dessert!

DAISY- En mooi gepresenteerd.

SANDER- De ossenhaas was ook een meevaller.

DAISY- En de soep! Tomatensoep kan soms wat wrang op de tong
liggen. Maar deze had een prima smaak, dank zij dat
scheutje room.

SANDER- Ik hoor, dat jij verstand hebt van eten koken.

DAISY- Meer verstand van eten, dan van koken.

SANDER- Jij kookt toch zelf?

DAISY- Meestal, maar niet altijd. Als ik 's avonds nogal laat
gedaan heb met werken, durf ik wel eens even een goed-
koop restaurantje binnenwippen. Niet zoals nu, enkel
voor een hamburger of een pasta.

SANDER- En toen je man nog leefde?

NIELS- Jij denkt toch niet, dat ik hier geregeld mijn kostbare
tijd kwam verdoen?

- DAISY- Toen aten wij meestal thuis. Niels kon moeilijk tegen het wachten.
- NIELS- (Geamuseerd) Dat hing ervan af op wie of op wat ik moest wachten.
- SANDER- Jij hebt dus verstand van koken?
- NIELS- Vertel het hem maar.
- DAISY- Als Niels van zijn werk kwam, passeerde hij langs een traiteur. Af en toe wipte hij daar wel eens binnen.
- NIELS- Af en toe? Hoe vaak stond ik daar, met een briefje van jou in de hand?
- DAISY- Ik moest die gerechten dat alleen maar wat opwarmen in de oven.
- SANDER- Dan was het bij jullie vaak een grand diner?
- DAISY- Niels hield het nogal eenvoudig.
- SANDER- Kip aan het spit? Orloff gebrad? Blinde vinken?
- DAISY- Meestal balletjes in tomatensaus of vogelnestjes.
- NIELS- Ik kon alleen maar meebrengen, wat ze daar in de aanbieding hadden. Meestal was dit niet vet.
- DAISY- Niels was rap content.
- NIELS- (Lichtjes opgewonden) Kon ik anders?
- DAISY- Kon jouw vrouw goed koken?
- HANNE- Eindelijk ga ik het te weten komen.
- SANDER- Ik mocht niet klagen.
- HANNE- Amaai, da's niet vet.
- SANDER- Het was wel telkens een verrassing. Hanne hield van afwisseling.
- HANNE- Toch?
- SANDER- Hier in De Goeie Goesting ben ik ooit eens binnen geweest. In het begin van haar ziekte. Hanne was in observatie in het ziekenhuis. Ik wist niet, of wij iets aan eten in huis hadden.
- DAISY- Wat is jouw beroep?
- SANDER- Van opleiding ben ik verpleger. Ik heb jaren gewerkt in een woonzorgcentrum. Maar sedert de dood van mijn vrouw ben ik hiermee gestopt.

- HANNE- Is het nu plots mijn schuld? Jij was het al jaren beu. Vroeger was het: "Mijn patiënten dit, en mijn patiënten dat". Maar de laatste tijd was het: "Die verdomde patiënten!".
- SANDER- Vaak nacht- en weekenddiensten! En dan de verzorging van onze Hanne!
- HANNE- Het enige wat ik je heb gevraagd was, mij af en toe eens tot bij de dokter brengen.
- SANDER- Om de haverklap moest ik met haar naar de dokter of naar de kliniek.
- HANNE- Die haverklap was één, soms twee keer per week!
- SANDER- Het heeft mij wel op weg gezet naar een nieuwe job. Ik ben nu taxichauffeur.
- DAISY- Iets totaal anders.
- SANDER- Eigenlijk niet. Ik werk voor Medical Taxi. Een taxi-bedrijf gespecialiseerd in het vervoeren van zieken naar dokters en klinieken. Mijn opleiding voor verpleger plus mijn ervaring op dit vlak, komen mij nu goed van pas.
- HANNE- Jij was het gezeur van sommige bejaarden al lang beu.
- SANDER- Het werk is nu veel minder zwaar. Als mijn zieken bij de dokter in behandeling zijn, kan ik wat uitblazen in mijn taxi. (Lichtjes geamuseerd) Jij moet nooit worden vervoerd naar een dokter?
- DAISY- Gelukkig niet.
- SANDER- Als dit ooit moet gebeuren: "Medical Taxi"!
- DAISY- Ik zal het onthouden.
- SANDER- Waar werk jij?
- DAISY- In een patisserie... als serveerster.
- SANDER- Hoe kom je zo ergens terecht?
- DAISY- Heel toevallig. Ik was verkoopster in een groenten-zaak. Op een dag vergat ik thuis mijn boterhammen. Ik ging naar die patisserie voor een broodje smos. Daar las ik een advertentie: "Verkoopster gevraagd".
- SANDER- Jij vond dit een promotie?
- DAISY- Ik was een beetje zoals jij. Ik wou eens iets anders.
- NIELS- (Lichtjes geamuseerd) Vertel er ook maar bij, dat die patron jou aanstond.

- SANDER- Ik zit nog met een vraag. Jij wou hier per se een tafel voor vier personen. Verwachtte jij nog iemand?
- DAISY- Neen.
- SANDER- Waarom dan een tafel voor 4?
- DAISY- Kan jij dit niet raden?
- SANDER- Neen. En ik ben niet de enige. De kelner bekeek je ook maar raar.
- NIELS- Vertel het hem toch. Of ben jij bang, te worden uitgelachen?
- SANDER- Ik heb niet het flauwste vermoeden.
- NIELS- (Aandringend) Vertel het hem!
- DAISY- Ik weet niet, hoe jij je op dit ogenblik voelt. Maar zelf voel ik mij hier niet helemaal alleen. Het is precies, of Niels ook is meegekomen.
- SANDER- (Verrast) Niels?
- DAISY- Ja.
- SANDER- Dan zijn die twee overige stoelen bedoeld voor Niels en Hanne?
- DAISY- Precies.
- HANNE- Tenminste nog iemand, die aan mij denkt.
- DAISY- Vind jij dit gek?
- SANDER- (Lichtjes geamuseerd) Wij hebben geen eten voor hen besteld.
- HANNE- Maar ik kan jullie nu wel in het oog houden.
- DAISY- Vanavond is er hier iets heel merkwaardigs gebeurd.
- SANDER- Ik heb niets gemerkt.
- DAISY- Eerst en vooral koos jij als rendez-vousplaats "De Goeie Goesting".
- SANDER- En dan?
- DAISY- Als Niels en ik eens samen uitgingen, was dit ook meestal hier.
- SANDER- Toeval.
- DAISY- Niels koos altijd deze tafel.

- SANDER- Omdat jullie met zijn vieren waren. Hij, jij en de kinderen.
- DAISY- Ook zonder de kinderen koos hij altijd voor deze tafel. En er is nog iets. Ook Niels was een fervent liefhebber van ossenhaas met friet.
- SANDER- Allemaal toeval!
- DAISY- Voor mij heeft Niels jou al deze keuzes ingegeven.
- NIELS- Jij hebt hem wel in de juiste richting gedreven. Al van bij het binnenkomen stond jij in de richting van deze tafel te kijken.
- DAISY- Ik heb niets gesuggereerd.
- SANDER- Jij vergelijkt mij met jouw man?
- DAISY- Omdat hij net dezelfde keuzes zou hebben gemaakt.
- SANDER- Ben jij gelovig?
- DAISY- Wat versta jij onder gelovig?
- SANDER- Bestaat er volgens jou nog leven na de dood?
- (Hanne schuift meteen wat dichtter naar de tafel.)
- HANNE- Het wordt interessant!
- (Ook Niels schuift nu geïnteresseerd dichterbij.)
- DAISY- Ik weet het niet.
- SANDER- Wat denk jij?
- DAISY- Het kan toch niet, dat er na onze dood niets meer van ons overblijft. Dan is ons leven toch zinloos geweest.
- SANDER- Wij leven verder in onze kinderen.
- DAISY- Voor mij is dit niet genoeg. Denk jij nooit aan een voortbestaan later?
- SANDER- Zeer zelden. Ooit zag ik rook opstijgen uit de schouw van een crematorium. Ik dacht: "Er blijft toch nog iets van hem over."
- DAISY- Jij zag hem opstijgen naar de hemel?
- SANDER- Dat niet!
- DAISY- Wij mensen menen, dat wij alles weten. Maar in feite hebben wij maar een bekrompen verstand. Met onze kennis van het heelal staan wij nog nergens. En dan is er nog het spirituele. Wat gebeurt er met ons op dit vlak na onze dood?

- SANDER- Mijn geloof gaat niet verder, dan hetgeen ik kan waarnemen.
- DAISY- Jij gelooft niet, dat jouw vrouw en mijn man hier vanavond op een of andere manier aanwezig zijn?
- SANDER- (Lichtjes geamuseerd) Hun stoelen bleven in ieder geval leeg.
- DAISY- Volgens jou.
- SANDER- (Lichtjes geamuseerd) Voor zover ik mijn ogen kan geloven.
- HANNE- Jij bent bang, dat ik jou nu hier op de vingers zit te kijken.
- DAISY- Volgens mij, is de geest van Niels hier vanavond aanwezig.
- SANDER- (Geamuseerd) Hij ziet in mij een concurrent?
- HANNE- Terecht!
- DAISY- (Plots) Vergeet, wat ik zojuist allemaal heb gezegd.
- SANDER- Ik vond het interessant.
- HANNE- Probeer je er nu niet uit te praten.
- SANDER- Ik vond het erg boeiend. Ik had mij moeilijk een interessanter gezelschap kunnen uitkiezen.
- HANNE- (Protesterend) Is het al zover, ja?
- SANDER- Dan hebben deze twee stoelen hier niet de ganse avond leeg gestaan?
- DAISY- Vergeet het!
- (Diasy kijkt op haar horloge.)
- DAISY- Al zo laat?
- SANDER- Geen van beiden moeten wij voor iemand thuis zijn.
- DAISY- Het is vrijdagavond. Mijn zonen zijn thuisgekomen van de universiteit.
- SANDER- Hoe oud zijn zij?
- DAISY- 20 en 18.
- SANDER- Die trekken wel hun plan.
- DAISY- Toch zorg ik ervoor, dat ik er ben.

SANDER- Breien wij hier een vervolg aan?

DAISY- Jij bedoelt?

SANDER- Zien wij mekaar nog terug?

DAISY- Voor mij niet gelaten.

SANDER- Spreken wij dan af?

DAISY- Ik heb jouw telefoonnummer nog.

HANNE- (Lichtjes ironisch) Jij dacht toch niet, dat zij dit had weggegooid?

NIELS- (Lichtjes ironisch) Haar kaartje is bijna versleten van het geregeld in handen te nemen.

(Daisy overhandigt Sander een kaartje.)

DAISY- Dit is mijn nummer. Voor het geval jij mij wil bellen.

NIELS- (Geamuseerd) Dit gaat hier nogal een gang!

SANDER- Gaan wij deze heerlijke avond op een gepaste manier afsluiten?

DAISY- Jij bedoelt?

SANDER- Daar op de dansvloer.

DAISY- Dansen? Toch hier niet!

SANDER- Die vloer is hiervoor bedoeld.

DAISY- Wat gaan die anderen hiervan denken?

SANDER- Interesseert jou dit? Zij mogen ook komen meedansen.

HANNE- Jij wil haar absoluut eens vastnemen!

(Sander neemt de hand van Daisy.)

SANDER- Kom! Niet ongerust zijn.

(Sander leidt Daisy naar de dansvloer.)

NIELS- (Zingt op de tonen van Clouseau) Daar gaan zij!

(Sander en Daisy dansen nogal innig een slow.)

HANNE- Moet je hem daar bezig zien! Op zijn leeftijd!

VIERDE TAFEREEL: TELEFOONGESPREK

(Sander speelt wat zenuwachtig met zijn gsm. Hanne bevindt zich in zijn buurt.)

HANNE- Wat ben jij van plan?

SANDER- Het is precies 10 dagen geleden, dat ik nog iets van Daisy heb gehoord.

HANNE- En dan?

SANDER- Wij zouden contact houden met elkaar.

HANNE- (Wat plagerig) Hiervoor is het nog niet te laat.

SANDER- Zij had al lang kunnen bellen.

HANNE- Jij toch ook.

SANDER- "Zij" belde vorige keer.

HANNE- (Plagerig) Dus is het nu jouw beurt. Zij gaf jou toch haar nummer.

SANDER- Voor het geval ik iets aan de hand zou hebben.

HANNE- Dit heeft zij er niet bij gezegd. (Lichtjes uitdagend) Jij durft zelf niet bellen.

SANDER- Waarom zou ik niet?

HANNE- Bewijs het dan!

SANDER- Wij zouden opnieuw wafspreken.

HANNE- (Wat plagerig) Misschien heeft zij zich intussen bedacht.

SANDER- Waarom zou zij?

HANNE- Misschien was de indruk die jij op haar maakte, iets minder dan jij dacht.

SANDER- Zij was heel tevreden over die avond!

HANNE- Beweerde zij! Zij kon jou toch moeilijk vertellen, dat jij haar was tegengevallen.

SANDER- Ons soupertje beviel haar best.

HANNE- Het soupertje misschien wel! Maar haar partner van die avond....?

SANDER- Zo praat je niet, met iemand die je niet bevalt.

- HANNE- (Wat plagerig) Misschien was dat dansje er te veel aan.
- SANDER- Ook dit stond haar aan.
- HANNE- Heel enthousiast vond ik haar toen toch niet.
- SANDER- Moest zij dit openlijk laten zien?
- HANNE- En dan die stiekeme kus aan het einde!
- SANDER- Kusje!
- HANNE- Zij heeft niet mee gekust.
- SANDER- Zij was wat verrast.
- HANNE- Erg verrast!
- SANDER- Daisy zal toch niets aan de hand hebben?
- HANNE- (Geamuseerd) Misschien wil de geest van haar overleden man niet meer meekomen.
- SANDER- Het is toch normaal, dat zij hem nog niet is vergeten.
- HANNE- (Geamuseerd) Had jij die avond ook een stoel voor mij gereserveerd?
- SANDER- Wij hebben ons bijna een jaar lang op het afscheid kunnen voorbereiden. Daisy en haar man niet. Voor haar kwam alles te plots, de wonde is nog te vers. Ten andere, denk jij nu echt, dat ik jou al ben vergeten?
- HANNE- (Lichtjes geamuseerd) Als jij zo zenuwachtig staat te spelen met je gsm om haar te bellen, heb ik die indruk.
- SANDER- Ik moet toch wat gezelschap zoeken. Ik heb nog de helft van mijn leven tegoed.
- HANNE- Een kleine helft! Een heel kleine helft! Wat als zij niet meer meewil?
- SANDER- Waarom zou zij niet?
- HANNE- Zij laat niets meer van zich horen.
- SANDER- Misschien heeft zij het kaartje met mijn telefoonnummer verloren.
- (Hanne lacht hartelijk.)
- HANNE- Als er iets is wat ik niet geloof, is het dit.
- SANDER- Ik moet haar bellen!
- HANNE- (Uitdagend) Doe het dan!

SANDER- Waarom doet zij het niet?

HANNE- Zo zijn mannen! Bang om zelf een blauwtje te lopen.

SANDER- Toch niet bij haar.

HANNE- Waarom aarzel jij dan nog?

SANDER- (Plots) Waarom eigenlijk?

(Sander tikt een nummer op zijn gsm.)

HANNE- Tiens, hij kent haar nummer al vanbuiten.

(Gerinkel van een gsm. Lichten aan op Daisy. Niels bevindt zich in haar buurt.)

DAISY- Met Daisy.

SANDER- Hallo, Daisy! Sander hier! Hoe gaat het met jou?

DAISY- Goed.

SANDER- Ik heb niets meer van je vernomen. Ik dacht, ik moet haar eens bellen. (Geamuseerd) Jij was mijn nummer toch niet verloren?

DAISY- (Geamuseerd) Hier zou ik spijt van hebben.

(Een opgelucht lachje van Sander.)

HANNE- (Geamuseerd) Precies een pak van zijn hart!

DAISY- Ik heb opnieuw wat problemen gehad met Snoes.

SANDER- Toch niet te erg?

DAISY- Zij heeft nog altijd wat last van de spijsvertering.

SANDER- Ben jij weer naar de dierenarts geweest?

DAISY- Ja.

SANDER- (Geamuseerd) In de hoop, mij daar nog eens tegen te komen?

DAISY- Neen, neen.

NIELS- (Wat ironisch) Ja, ja.

SANDER- Is zij intussen al wat beter?

DAISY- Ik hoop het.

SANDER- Jij kan misschien raden, waarvoor ik bel?

(Daisy antwoordt niet.)

SANDER- Ik heb nog eens goeie goesting.

DAISY- (Geamuseerd) Waarvoor?

SANDER- (Geamuseerd) Voor De Goeie Goesting.

DAISY- Wanneer?

SANDER- Mij om het even. Liefst zo vlug mogelijk.

DAISY Je vraag komt zo onverwacht.

NIELS- (Geamuseerd) Jij zat er al dagen naar uit te kijken!

SANDER- Heb jij een van de volgende dagen iets speciaals op het programma?

DAISY- Niet dat ik weet.

SANDER- Wel dan?

DAISY- Ik heb eens zitten nadenken over onze vorige afspraak. Jij vond het nogal raar, dat ik toen het gevoelen had, dat Niels en je vrouw ook aanwezig waren.

SANDER- Raar is een groot woord.

DAISY- Jij vond het in ieder geval niet normaal.

SANDER- Het verraste mij een beetje.

DAISY- Ter wille van de lokatie?

SANDER- Misschien... Die twee lege stoelen...

DAISY- Ik heb een beter voorstel.

SANDER- (Enthousiast) Laat horen!

DAISY- Ik wil, dat het voorlopig een verrassing blijft. Kan jij je soms overdag vrijmaken?

SANDER- Als dit niet voor een te lange periode is, is dit nooit een probleem. Als taxichauffeur moet ik mijn rusttijden respecteren.

DAISY- Jij moet dan toch niet slapen?

SANDER- Enkel de taxi laten staan.

DAISY- Heb jij nu vrijdag zo'n rustperiode?

SANDER- Iedere dag.

DAISY- Wanneer precies?

SANDER- Dit kan ik je pas de avond voordien mededelen. Als ik mijn rittenschema voor 's anderendaags heb ontvangen.

DAISY- Kan jij in die vrije periode eens tot op de markt komen?

SANDER- Waar precies?

DAISY- Op de parking.

SANDER- Waarvoor?

DAISY- (Opgetogen) Verrassing!

SANDER- Oké!

DAISY- Het precieze uur laat jij mij dus nog weten?

SANDER- Hier kan je op rekenen.

DAISY- Ik hoop, dat ik je niet te zeer verras.

NIELS- (Geamuseerd) Hij gaat nogal verschieten!

SANDER- Ik zal er zijn!

HANNE- (Wat uitdagend) En ik!

(Sander en Daisy sluiten hun gsm.)

SANDER- (Erg opgetogen) Verrassing!

VIJFDE TAFEREEL: BEGRAAFPLAATS

(De graven van Niels en Hanne. Daisy en Sander verschijnen, samen met de geesten van Niels en Hanne. Daisy draagt een ruiker bloemen.)

DAISY- (Lichtjes opgetogen) Dit had jij niet verwacht, hè?

SANDER- (Lichtjes ironisch) Neen, dit is echt een verrassing.

HANNE- (Lichtjes geamuseerd) Hiervoor heb jij vanmiddag je eten laten staan.

DAISY- Niels en Hanne zullen ook verrast zijn, ons hier nog eens te zien.

SANDER- (Lichtjes ironisch) Hanne alleszins!

DAISY- Jij bent niet erg begraafplaats-achtig

SANDER- Ik ben niet voor deze sfeer.

- DAISY- Ik vroeger ook niet. Maar sinds Niels hier ligt... Zij liggen hier echt schoon.
- NIELS- Ik had nu toch liever ergens anders gelegen.
- DAISY- Met die lichte helling hier, kunnen zij bijna het hele park overschouwen.
- SANDER- "Als" zij nog iets kunnen overschouwen!
- HANNE- Of "willen" overschouwen.
- SANDER- Erg rustig is het hier in ieder geval.
- HANNE- (Lichtjes ironisch) Jij hield ook zo van rust. Misschien kan jij nu wat vaker naar hier komen.
- DAISY- (Tot Sander) Ik had jou vooraf niet verteld, waar wij naartoe zouden gaan.
- SANDER- Jij wou mij verrassen.
- DAISY- Nu sta ik hier alleen met bloemen.
- SANDER- Zo'n ramp is dit niet.
- HANNE- (Verontwaardigd) Ah neen?
- DAISY- Misschien kan ik jou wat van de mijne geven.
- NIELS- (Protesterend) Hela, hela! Van de mijne!
- (Daisy haalt voorzichtig een bloem uit de ruiker.)
- DAISY- Dit is de mooiste.
- (Daisy geeft de bloem aan Sander. Deze staat er toch maar wat beteuterd bij.)
- DAISY- 't Is precies wat magertjes.
- (Daisy neemt nog een bloem uit de ruiker, en na een lichte aarzeling nog een. Zij geeft de beide bloemen aan Sander.)
- SANDER- Dit is voldoende.
- HANNE- (Niet akkoord) Als 't voor mij is, ben jij precies rap content!
- DAISY- Wij moesten ze wat water kunnen geven.
- NIELS- Ginds is er een kraan.
- DAISY- Ik heb vergeten, een vaas mee te brengen.
- SANDER- Wij leggen ze gewoon op het graf.

- HANNE- (Lichtjes ironisch) Voor mij komt het niet zo nauw?
- DAISY- Lang blijven ze nu niet mooi. Hopelijk laat de onderhoudsdienst verwelkte bloemen hier niet te lang liggen.
- NIELS- (Wat sarcastisch) Jij bent toch niet van plan, die mannen nu al te gaan roepen?
- DAISY- Wat telt, is het gebaar.
- (Daisy legt haar ruiker op het graf van Niels.)
- NIELS- Dank je.
- DAISY- Ik hoop, dat hij ze mooi vindt.
- NIELS- Jij blijft nog altijd mijn mooiste bloemetje.
- (Sander legt zijn drie bloemen op het graf van Hanne.)
- HANNE- Erg vet is dit niet. Toch van harte bedankt. Hier rond mij liggen er een hoop, die het met minder moeten stellen... Eigenlijk komen die bloemen van mijn concurrente. Dit gebeurt ook niet zo vaak.
- DAISY- (Op de bloemen van Hanne duidend) Klein, en toch fijn.
- HANNE- (Tot Daisy) Jij ook bedankt natuurlijk.
- DAISY- Wie had er ooit durven denken, dat Niels hier zo vroeg terecht zou komen?
- NIELS- Waarom heb jij mij die ochtend niet thuis gehouden?
- SANDER- Hoe is dat ongeval precies gebeurd?
- DAISY- Die ochtend vertrok Niels nogal gehaast naar zijn werk.
- NIELS- Jij weet toch nog, waarom ik gehaast was?
- DAISY- Onderweg stak hij een zwaarbeladen vrachtwagen voorbij. Hij stond net op het punt, hetzelfde te doen met een bestelwagen van bpost. Je weet wel: "Met zorg besteld"! Plots nam een auto, die van rechts de weg op kwam, zijn voorrang. Bpost moest bruusk in de remmen. Niels had het manoeuvre gezien. Ook hij geraakte nog op tijd stil. Maar de vrachtwagen achter hem reageerde niet attent. Hij knalde achter op de Skoda van Niels. Niels' wagen raakte geplet tussen bpost en de vrachtwagen. Niels had geen enkele kans.
- SANDER- Hij overleefde de klap niet?
- DAISY- Hij was op slag dood.
- SANDER- Dit is niet eerlijk.

- NIELS- (Ironisch) Dit vond ik ook!
- DAISY- Een uur later kwam de politie bij mij aanbellen. Ik had net een vrije dag. Zij vertelden, wat er met Niels was gebeurd. Ik wou er meteen naartoe. Zij hielden mij tegen.
- SANDER- Niels lag nog op de plaats van het ongeval?
- DAISY- Het parket moest eerst zijn werk doen, zeiden zij. Als-of dit nog enig nut had.
- SANDER- Het is de normale gang van zaken. Onder andere voor de verzekering.
- DAISY- Die interesseerde mij op dat ogenblik voor geen cent! Pas 's avonds riepen ze mij met mijn zonen Robin en Jeffrey naar het mortuarium. Daar raadden ze mij aan, het lichaam van Niels niet meer te bekijken.
- SANDER- Het was te erg toegetakeld?
- DAISY- Ik denk het. Zelf heb ik hun raad gevolgd. Robin is wel gaan kijken. Dagenlang is hij er niet goed van geweest. Ik heb maar meteen de toestemming gegeven, Niels te kisten.
- SANDER- Jij hebt hem dus niet meer gezien?
- DAISY- Neen. Achteraf had ik hierover wel spijt.
- SANDER- Ik denk, dat jij toen de juiste beslissing hebt genomen.
- DAISY- Ik weet het niet.
- SANDER- Hoe was Niels van karakter?
- NIELS- Eerlijk antwoorden!
- DAISY- Een echte onrust.
- NIELS- Is dit alles?
- DAISY- Als hij iets in zijn gedachten had, moest dit gebeuren.
- NIELS- Van de doden niets dan goeds!
- DAISY- 't Was wel een harde werker.
- NIELS- (Teverden) Ah!
- DAISY- Voor zijn baas, niet voor mij.
- NIELS- (Ontgoocheld) Lap!
- DAISY- Als hij 's avonds van zijn werk kwam, was hij meestal bekaf! Gewoonlijk brachten wij dan samen de avond door

op de sofa voor de teevee.

- NIELS- (Geamuseerd) Meestal was dit een meevaller!
- DAISY- Hij had het dan wel moeilijk, om met zijn handen van mij af te blijven.
- NIELS- (Geamuseerd) Met zo'n knieën vlak naast mij...!
- DAISY- In het weekend kon ik hem moeilijk thuishouden.
- NIELS- Waarom zou ik? Meestal had jij dienst in de patisserie.
- DAISY- Elke vrijdagavond doorpluisde hij de weekendkrant, op zoek naar lokale activiteiten.
- SANDER- Jij mocht dan mee?
- DAISY- Naar een voetbalmatch van een caféploeg? Of een mossel-feest ten voordele van een of andere motorcrosser? Jij denkt toch niet, dat ik op mijn kop ben gevallen?
- NIELS- Hoe dikwijls zijn wij niet samen gaan bowlen? Of meestappen in een natuurwandeling?
- DAISY- Als wij samen eens uitgingen, kwam ik altijd doodmoe thuis. En half zat!
- NIELS- (Plagerig) Niemand verplichtte jou, cava te drinken.
- DAISY- Van water moest ik te dikwijls naar het toilet...
(Tot Sander) Wat deed jouw vrouw?
- SANDER- Hanne was strijkster in wasserij "Het Witwassertje".
- DAISY- Zij had ieder weekend vrij?
- SANDER- En de maandag!
- HANNE- Doe nu niet, of ik maar weinig presteerde! Ik had een voltijdse job!
- SANDER- Thuis was ik die met geregelde weekenddienst. Eerst in het woonzorgcentrum, en later bij het taxibedrijf.
- DAISY- Werkte jij al bij Medical Taxi, toen je vrouw ziek werd?
- SANDER- Ja. Ik kon én gaan werken, én mijn vrouw naar het ziekenhuis brengen. Hanne had al enkele weken geklaagd van pijn in haar linkerborst. Dus nam ik haar op een dag mee naar een gynaecoloog. Het begin van onze ellende. Eerst deed die vrouw nog, of er niets aan de hand was. "Wij gaan dat knobbeltje verwijderen, en alles is vergeten." Ja, watte!
- DAISY- Je vrouw werd kankervrij verklaard?

- SANDER- Dit zeiden ze inderdaad. Maar nog geen jaar later begon de miserie pas echt. Toen begon die gynaecoloog over uitzaaiingen overal. Er kwam nu chemo aan te pas, en bestralingen.
- DAISY- Zonder resultaat?
- SANDER- Het bleef maar van kwaad naar erger gaan.
- DAISY- Tot het fatale verdict?
- SANDER- Tot zij niet meer op consultatie hoefde te komen.
- DAISY- Je vrouw begreep, wat dit voor haar betekende?
- SANDER- Hanne was alles behalve dom.
- HANNE- (Geamuseerd) Dank je.
- SANDER- Ergens was zij content, omdat er eindelijk aan al dat geloop een einde kwam. Maar van de andere kant... Zij was totaal verzwakt. Met zowat alles moest ik haar helpen. Opstaan, wassen, eten maken... Ik bleef thuis van mijn werk.
- DAISY- Jij hebt haar helpen vertrekken?
- SANDER- Haar dood kwam nog enigszins onverwacht. Die middag hadden wij samen wat teevee zitten kijken. Hanne vulde zelfs nog een kruiswoordraadsel in. Zij viel naast mij in slaap. Voorzichtig legde ik een kussen onder haar hoofd, en een dekentje over haar. Ik hoopte, dat zij wat zou slapen. Toen ik na een tijdje terugkwam om haar te wekken, was het al te laat.
- DAISY- Eigenlijk een mooie dood.
- HANNE- Geen enkele dood is mooi, hooguit een opluchting.
- DAISY- Veel bezoekers zie je hier niet.
- SANDER- De levenden hebben hun dagelijkse verplichtingen.
- HANNE- Ze zijn ons vlug vergeten.
- SANDER- Ik ben er toch.
- HANNE- Toen jij thuis vertrok, had jij een gans andere bestemming in gedachten. Een dik half uur heb jij staan rond-draaien voor de badkamerspiegel. Dit was niet om naar een begraafplaats te gaan.
- NIELS- Toch mooi van Daisy, dat ze mij een bloemetje brengt. Maar waarom zij per se die vent erbij wil hebben, begrijp ik niet goed. Tenzij... Nu toch nog niet, Daisy! Wacht hiermee, tot ik helemaal koud ben.

DAISY- Wij gaan wat vaker naar hier komen.

SANDER- Vind jij het hier zo aangenaam?

DAISY- Jij niet?

SANDER- Wij hebben zo weinig vrije tijd.

DAISY- Zo ontmoeten wij mekaar nog eens, zonder dat wij onze wederhelften ervoor aan de kant moeten schuiven.

SANDER- (Lichtjes plagerig) Jij wil ze er absoluut bij hebben?

DAISY- Wij zijn ze nog niet vergeten... Onze volgende afspraak? Hier weer?

SANDER- (Lichtjes ironisch) Hierover wil ik eerst nog eens serieus nadenken.

DAISY- Deze keer weet jij de plaats van bestemming. Jij kan dan zelf voor een bloemetje zorgen. Zelf breng ik de vazen mee.

HANNE- (Plagerig tot Sander) Kan het iets enthousiaster? Ik begrijp wel, dat jij mij moeilijk kan bedriegen, waar ik zelf bij sta... (verbetert vlug) bij lig.

SANDER- (Protesteert) Bedriegen!

HANNE- Zeg niet, dat zij jou niet aanstaat.

DAISY- Nemen wij nu afscheid?

SANDER- Wij gaan samen iets eten.

DAISY- Met zijn vieren?

SANDER- Jij en ik.

DAISY- Waar?

SANDER- Mij om het even. Hier vlak tegenover, in "De Laatste Vaarwel"?

DAISY- Dit is maar een gewoon café. Ik ben er eens gaan schuilen met mijn twee zonen, vlak na de dood van Niels. Ik betwijfel sterk, of zij er iets te eten hebben.

SANDER- Voor een uitgebreid menu ontbreekt mij de tijd. Ik heb vandaag nog twee ritten op het programma.

DAISY- Jij mag je zieken niet laten wachten.

SANDER- Ik heb nog wel even.

DAISY- Een andere keer.

SANDER- Vlug hier tegenover?

DAISY- Later.

HANNE- (Geamuseerd) Arme Sander. Bij mij had jij eerder beet.
(Daisy neemt afscheid door het graf van Niels even met de hand te beroeren. Sander doet niet mee.)

HANNE- (Wil dat Sander hetzelfde doet) Vooruit, Sander.
(Sander beweegt niet.)

HANNE- (Niet kwaad) Koppigaard.

ZESDE TAFEREEL: EEN RESTAURANT

(Sander en Hanne zitten te wachten op dezelfde stoelen als vorige keer. Sander kijkt wat zenuwachtig op zijn horloge.)

SANDER- Waar blijft zij, verdomme?

HANNE- Zij heeft zich in laatste instantie bedacht.

SANDER- Dan had zij mij iets laten weten.

HANNE- (Met een bedenkelijk gezicht) Vrouwen!

SANDER- Blijkbaar vindt de kelner het ook maar raar, dat ik hier nog altijd alleen zit.

HANNE- Misschien heeft zijn lief hem ook laten zitten, en heeft hij nu medelijden met jou. Drink eens, dit kalmeert de zenuwen.

SANDER- Maar goed, dat de kelner mij al een glas heeft bezorgd.
(Net als Sander even drinkt, verschijnt Daisy met Niels.)

SANDER- (Opgelucht) Jij bent er geraakt?

HANNE- (Plagerig) Zie jij dit niet?

DAISY- Sorry, dat ik te laat ben. Ik geraakte moeilijk weg in de patisserie.

NIELS- Jij geraakte niet weg voor de badkamerspiegel.

- DAISY- Nadien moest ik mij nog gaan omkleden.
- NIELS- Je halve kleerkast heb jij overhoop gehaald. Niets was goed genoeg voor vanavond.
- SANDER- Jij ziet er prachtig uit.
- HANNE- Tegen mij heb jij dit zelden gezegd.
- DAISY- Van harte gelukgewenst met je verjaardag.
- SANDER- Dank je.
- (Zij kussen mekaar.)
- DAISY- Ik had je een taart willen meebrengen van de patisserie. Maar ja, een taart na een verjaardagsdiner!
- SANDER- (Geamuseerd) Dit had de taart te veel kunnen zijn.
- DAISY- Toch wou ik hier niet met lege handen verschijnen.
- (Zij haalt een pakje te voorschijn.)
- SANDER- Dit was niet nodig.
- DAISY- Jawel.
- (Daisy overhandigt Sander het pakje.)
- SANDER- Dank je. Is het nodig, dat ik het meteen openmaak?
- DAISY- Op die gedekte tafel hier, is dit wat moeilijk. 't Is een boek.
- SANDER- (Niet enthousiast) Een boek.
- DAISY- Ik dacht: "Sander moet nogal dikwijls wachten in zijn taxi. Een interessant boek komt dan goed van pas.
- SANDER- Natuurlijk.
- HANNE- (Lichtjes geamuseerd) Hoelang is het geleden, dat jij nog eens een boek hebt gelezen? Was dit voor of na je plechtige communie?
- DAISY- "Het Grote Gelijk" van Rik Torfs.
- (Sander begrijpt haar niet meteen.)
- DAISY- (Verduidelijkt) De titel van het boek!
- SANDER- Ah!... Waarover gaat het?
- DAISY- Dit zou ik niet kunnen zeggen, ik heb geen tijd om te lezen. Maar Rik Torfs is nogal bekend. Hij komt geregeld op teevee.

- SANDER- (Zonder overtuiging) Dit ziet er goed uit... Ga toch zitten.
- DAISY- (Gelukkig) Vier stoelen!
- SANDER- (Glimlachend) Ik dacht, dat jij dit op prijs zou stellen.
- DAISY- Natuurlijk!
- SANDER- Ik heb gekozen voor het verjaardagsmenu.
- DAISY- Verjaardagsmenu?
- SANDER- De Goede Goesting heeft voor deze gelegenheid een speciaal menu.
- DAISY- Toch niet te uitgebreid?
- SANDER- Neen, neen. Eerder een verrassing. (Geamuseerd) Na jouw verrassing met die begraafplaats, mocht ik niet ten achter blijven.
- DAISY- Zal ik voor alle veiligheid het boek nog wat bijhouden? Dan hebben wij wat meer plaats aan tafel.
- SANDER- Doe gerust.
- (Sander geeft het boek aan Daisy.)
- DAISY- Ik leg het hier op deze lege stoel.
- (Daisy legt het cadeau op de schoot van Niels. Deze vraagt zich blijkbaar af, wat hij moet met dit pakje.)
- SANDER- Ik ga je al eens trakteren op mijn verjaardag.
- (Sander vult twee glazen met champagne.)
- DAISY- (Vriendelijk) Mag ik vragen, hoe oud jij wordt?
- SANDER- (Geamuseerd) Natuurlijk mag jij dit... 57.
- DAISY- (Haar ontgoocheling wat verbergend) 57.
- SANDER- (Toost) Gezondheid!
- DAISY- Op onze jarige.
- (Zij drinken.)
- DAISY- Jammer, dat Hanne en Niels niet meer kunnen meevieren.
- NIELS- (Lichtjes ironisch) 't Is bijna zo goed, of wij het hebben gehad.
- DAISY- Hoe vierde jij indertijd met Hanne?

- SANDER- Mijn verjaardag? Dit was niet vet!
- HANNE- Heb ik hem ooit vergeten?
- SANDER- Hanne was niet zo voor feestjes of vieringen.
- DAISY- Er gebeurde toch iets?
- SANDER- Een paar kussen. En 's avonds bij de teevee een tripel van Westmalle.
- DAISY- Zij zorgde er dus voor, dat er die dag iets in huis was?
- SANDER- (Geamuseerd) Nadat ik hier een aantal keren op had gezinspeeld.
- HANNE- (Wat protesterend) Die avond zorgde ik altijd voor jouw lievelingsgerecht. Kalkoen met druivensaus. Vertel dit er ook maar bij.
- SANDER- Mijn vijftigste verjaardag hebben wij wel gevierd. Met een weekendje aan zee.
- DAISY- Hier aan onze kust?
- SANDER- Blankenberge. (Nogal nuchter) Het weer viel mee.
- HANNE- (Wat beledigd) Alleen het weer?
- SANDER- De rest ook. Zelden hebben Hanne en ik samen zo'n mooie wandelingen gemaakt.
- HANNE- (Plagerig) Tussen al die zonnebadende vrouwen!
- DAISY- Reizen naar het buitenland maakten jullie niet?
- SANDER- Twee keer is dit gebeurd. Twee keer naar dezelfde plaats.
- DAISY- Dan was het jullie daar bevallen?
- SANDER- De eerste keer heel zeker. Het was onze huwelijksreis. Naar de Costa Brava. Tarragona.
- DAISY- Huwelijksreizen vallen altijd mee.
- SANDER- Ons hotel werd gerund door een bejaard vrouwtje. Dat mensje deed nu eens alles voor ons. Zelfs als wij toe kwamen als de keuken normaal dicht was, stond zij meteen voor ons achter het fornuis. Zij wou niet, dat wij iets te kort kwamen.
- DAISY- En het strand daar?
- SANDER- Dat was minder. Van de vroege morgen tot de late avond lag dit overvol.
- HANNE- Ben jij daar ooit in de vroege morgen opgestaan? Toen had jij aan mij nog genoeg.

- SANDER- In plaats van op het strand, zijn Hanne en ik dan maar op het bed gaan liggen.
- HANNE- Ik ken iemand, die meer op mij lag, dan op het bed.
- SANDER- 25 jaar later hebben wij deze reis nog eens overge-
daan.
- DAISY- Jullie zilveren bruiloft?
- SANDER- Ja. Hetzelfde hotel. Maar het bejaarde vrouwtje was er niet meer. In haar plaats stond daar een nurk van een vent. Een stuurs gezicht achter een enorme snor. Een week eerder dan voorzien, zijn wij naar huis gekomen.
- HANNE- In bed was het ook niet meer dat.
- DAISY- Op mijn verjaardag moest Niels altijd gek kunnen doen.
- SANDER- Vertel.
- DAISY- Liever niet. (Lichtjes glimlachend) Erg stichtend was dit niet.
- NIELS- (Geamuseerd) Die kneepjes in je achterste. Evenveel als het aantal jaren! Ik vond dit heel plezant. En het werd plezanter met de jaren. Telkens eentje meer.
- DAISY- Ik bakte altijd een verjaardagstaart.
- SANDER- (Verrast) En jij werkte in een patisserie?
- DAISY- Toen zat ik nog in de groenten en fruit. Mijn taart stond hem wel aan. Eten kon hij als de beste.
- NIELS- Ik wou jou geen affronten aandoen. Het was ten andere "mijn" taart.
- DAISY- Hoeveel jaren zijn jullie samen geweest?
- SANDER- 39.
- NIELS- En hij is nu 57? Die was er ook vroeg bij!
- DAISY- Ben jij vandaag langs haar graf geweest?
- HANNE- Niemand gezien!
- SANDER- Ik had het nogal druk.
- DAISY- Mijn verjaardag blijf ik vieren met Niels.
- HANNE- Voor haar is hij nog altijd de nummer één. Kan jij hier-
aan een voorbeeld nemen?
- DAISY- Ik zit even te denken.

SANDER-   Waarover?

DAISY-   Ik ben 44 jaar.

SANDER-   En dan?

DAISY-   Wij verschillen 13 jaar.

SANDER-   Dit maakt toch niets uit.

NIELS-   (Geamuseerd) Voor jou niet.

DAISY-   Normaal ga jij voor mij sterven.

SANDER-   Waar jij nu al aan denkt.

DAISY-   Dan ben ik opnieuw weduwe.

HANNE-   (Plagerig) Dit wordt een fijne verjaardag, hè Sander?

DAISY-   Opnieuw al die miserie.

SANDER-   Wie zegt er, dat ik voor jou doodga?

DAISY-   Normaal vertrekt de oudste het eerst.

SANDER-   Ik word minstens 100!

DAISY-   Doe mij zoiets niet aan!

SANDER-   Als jij je verdere leven alleen blijft, wat heb jij dan?

DAISY-   Jij weet niet, wat ik met Niels heb afgezien.

NIELS-   Niet met mij! Met de gevolgen van mijn ongeval.

SANDER-   Mijn vrouw is toch ook gestorven.

DAISY-   Dat was gans anders!

HANNE-   Wij zijn allebei even dood.

SANDER-   Ik ben van plan, nog zolang mogelijk van het leven te profiteren.

DAISY-   Vind jij dit eerlijk tegenover Hanne?

SANDER-   Het is niet mijn schuld, dat zij er niet meer is.

HANNE-   De mijne zeker niet!

SANDER-   Ik heb mijn best gedaan, om haar zolang mogelijk bij mij te houden.

HANNE-   Dit moet ik toegeven.

SANDER-   Nu moet ik mijn plan zien te trekken.

DAISY- Door je iemand anders te zoeken?
SANDER- Bijvoorbeeld.
DAISY- Een leeftijdsverschil van 13 jaar.
NIELS- (Plagerig) Jij bent niet verplicht, met hem te trouwen.
DAISY- 13 jaar!
SANDER- Gaan wij eraan beginnen? Ik wenk de kelner.

ZEVENDE TAFEREEL: EEN PARK

(Sander en Daisy wandelen hand in hand.)

DAISY- Mogen wij hier wel komen?
SANDER- Aan de ingang van dit domein hing een bordje: "Verboden toegang".
DAISY- Wel dan.
SANDER- (Geamuseerd) Met de duisternis konden wij dit niet zien.
DAISY- Ik voel mij hier alles behalve op mijn gemak.
SANDER- (Geamuseerd) Blijf maar dicht bij mij. Dan kan je niets overkomen.
(Sander legt zijn arm om haar schouders.)
NIELS- Profiteur!
DAISY- Van wie is dit park?
SANDER- Vroeger was dit domein eigendom van een baron. Die kon het niet meer onderhouden. De gemeente heeft het nu gekocht, als groene long voor haar inwoners.
DAISY- Een vijver!
SANDER- Een grote! Naar het schijnt, voer de baron hier soms met een bootje. Gaan wij eens zoeken, of dit hier nog ergens ligt?
DAISY- Ik ga niet te dicht bij het water.

- SANDER- (Geamuseerd) Wij stappen samen in het bootje.
- DAISY- Zitten hier eenden of zwanen?
- SANDER- Naar het schijnt, zelfs reigers.
- DAISY- Ik ben bang.
- SANDER- Toch niet vanwege een paar steltlopers?
- DAISY- En zo'n reusachtige bomen! Sommige hangen bijna met hun takken tot tegen de grond.
- SANDER- Je kan je eronder verschuilen. (Plagerig) Misschien zit er wel iemand onder.
- DAISY- Maak mij niet bang!
- SANDER- Zo laat op de avond komt hier geen mens.
- DAISY- En wij dan?
- SANDER- Normaal waren wij hier nu ook niet.
- DAISY- Zitten hier geen gevaarlijke dieren?
- SANDER- Dieren zijn bang voor de mensen.
- DAISY- Niet allemaal!
- SANDER- (Plagerig) De leeuwen en de tijgers niet. Maar die gaan wij hier niet veel tegenkomen.
- HANNE- (Lichtjes vermanend) Moet jij weer plagen? Jij hebt niet meer met mij te doen.
- SANDER- Hier op dit domein leven miljoenen en miljoenen dieren. Van mieren en kevertjes tot herten en reeën. Maar wij hoeven hiervoor niet bang te zijn.
- NIELS- (Geamuseerd) Zeg hem dan, dat hij je mag loslaten.
- DAISY- Zo'n boom moet zijn leven lang niets anders doen, dan daar gewoon blijven staan. Hij heeft het veel gemakkelijker dan wij.
- SANDER- (Geamuseerd) Zou jij een boom willen zijn?
- DAISY- Dat niet. Maar wij, mensen, zijn de enigen, die zich zorgen moeten maken.
- SANDER- Dit weet ik niet. Elk levend wezen heeft zijn struggle for live.
- DAISY- Hoezo?
- SANDER- De ene soort leeft van de andere. De ene plant overwoekert de andere. Dieren leven van de planten, en van

het verslinden van een zwakkere soort. Wij mensen leven van planten en dieren. Wij mogen blij zijn, dat wij mens zijn.

DAISY- Onze wereld zit raar in mekaar.

SANDER- Wij zijn hier naartoe gekomen, om naar de vallende sterren te kijken. Die rustbank hier midden het grasperk lijkt mij hiervoor ideaal.

DAISY- Ze zien ons daar van ver zitten.

SANDER- Wie zou er hier nu komen? (Geamuseerd) Ten andere, wat wij hier van plan zijn, mag worden gezien.

NIELS- (Geamuseerd) Hij ziet er braaf uit.

DAISY- Die bank is toch niet vuil?

SANDER- (Geamuseerd) Straks klop ik met plezier het stof van je achterste.

NIELS- (Geamuseerd) Hij is toch een deugniet.

DAISY- 't Is hier erg frisjes.

SANDER- (Geamuseerd) Kom maar wat dicht tegen mij zitten.

HANNE- (Lichtjes geamuseerd) Jammer, dat ik het niet meer warm kan krijgen.

(Sander en Daisy zitten nu dicht tegen elkaar.)

SANDER- (Geamuseerd) Laat ze nu maar komen, de vallende sterren!

DAISY- Als je er een ziet, moet je een wens doen. Die gaat dan in vervulling.

SANDER- (Geamuseerd) Wat ga jij wensen?

DAISY- Dit mag je niet luidop zeggen. Anders komt hij niet uit.

SANDER- (Plagerig) Ik had het toch eens graag geweten.

DAISY- Zie jij er al?

NIELS- (Geamuseerd) Hoe zou hij? Hij heeft enkel jou in het oog.

SANDER- Naar het schijnt, zijn dit geen echte sterren.

DAISY- Wat dan?

SANDER- Of het waar is, weet ik niet. Maar ik heb eens horen beweren, dat het verplaatsingen zijn van enorme stofwolken.

- DAISY- Stofwolken?
- SANDER- Waar veel licht tegenaan schijnt. (Geamuseerd) Jij hoeft dus niet bang te zijn, zo'n vallende ster op je kop te krijgen.
- DAISY- Hoeveel sterren zouden er in de lucht hangen?
- SANDER- Die hangen daar niet. Die vliegen in het heelal aan een fantastische snelheid. Al miljoenen en miljoenen jaren.
- DAISY- En die hebben nog nooit gebotst?
- SANDER- (Geamuseerd) Niet bij mijn weten.
- DAISY- Die dit allemaal heeft bedacht, moet toch ontzettend slim zijn.
- SANDER- Heeft dit ooit iemand bedacht?
- DAISY- Hoe zou het er anders zijn?
- SANDER- Naar het schijnt, vormde alles vroeger één geheel. Door een enorme oerknal is alles uit elkaar gespat, en zijn de sterren en de planeten ontstaan.
- DAISY- Een knal? En alles spat uiteen? En alles gaat perfect rond elkaar draaien, zonder ook maar ergens te botsen? Geloof jij dit zelf?
- SANDER- Ik heb dit niet uitgevonden. Ik heb dit maar, van horen zeggen.
- DAISY- Daar! Een vallende ster!... En nog een!... En nog een!
- SANDER- Heb jij een wens gedaan?
- DAISY- Ja.
- SANDER- Welke?
- (Daisy antwoordt niet.)
- DAISY- Doe er ook maar een.
- SANDER- (Geamuseerd) Mag dit iets te maken hebben met ons beiden?
- (Ook nu antwoordt Daisy niet.)
- SANDER- Jij hebt het koud. Kom nog maar wat dichterbij.
- NIELS- (Geamuseerd) Kan dit nog?
- DAISY- Het gaat wel.
- SANDER- Hier, mijn vest.

- DAISY- Ben jij gek?
- SANDER- (Geamuseerd) Ik ben erg warmbloedig. Ik voel niet rap kou.
- DAISY- Neen.
- (Sander geeft haar toch zijn vest. Daisy neemt het niet aan. Sander hangt het haar dan maar zelf om.)
- DAISY- Dank je.
- SANDER- Wij zijn er toch, om mekaar te helpen.
- NIELS- (Geamuseerd) Met de nodige bijbedoelingen.
- DAISY- Vroeger dachten ze, dat alles ophield achter de wolken. Dat daarboven een hemel was, waarin alle overledenen samenkwamen.
- SANDER- Alleen zij die altijd braaf waren geweest,... lijkt jij en ik.
- NIELS- Jij ook?
- SANDER- Een man met lang haar en een grote baard had alles geschapen. Hij zette ons op de wereld, en haalde ons na een aantal jaren er weer af. Daarboven moesten wij dan voor altijd bij hem blijven. Om wat te doen?
- DAISY- Jij gelooft niet, dat er iets of iemand is, om het heelal in stand te houden?
- SANDER- Waar zou die persoon of die kracht vandaan zijn gekomen?
- DAISY- Jij gelooft, dat alles wat zo perfect is geregeld, vanzelf tot stand is gekomen? Dat alles zichzelf voor eeuwig in stand houdt?
- SANDER- Dit zou toch kunnen. Bij onze dood gaan wij het weten... (Geamuseerd) Of niet meer weten.
- DAISY- Volgens jou is met onze dood alles voorgoed voorbij?
- SANDER- Ik vrees het.
- DAISY- Wij hebben dus voor niets geleefd?
- SANDER- Wij hebben het hier gehad.
- DAISY- In de natuur gaat er niets verloren. Alles wat afsterft, wordt opgenomen in een andere vorm. Het leeft verder in iets anders. Alleen van ons, mensen, blijft er niets meer over? Wij zijn de zwakke schakel van de schepping?
- SANDER- Nog nooit is er iemand teruggekeerd, om het ons te vertellen.

- DAISY- Misschien zijn zij er nog wel, maar horen of zien wij ze niet meer. Misschien ligt dit aan ons. Het heelal zit zo fantastisch in elkaar, dat wij nog niet het minste begrijpen, van wat er allemaal rondom ons gebeurt. Wij menen, dat wij alles weten. Maar in feite hebben wij maar een bekrompen verstand. In feite weten wij nog bijna niets. Zij die menen alles te weten, zijn volgens mij de grootste dommeriken.
- SANDER- (Geamuseerd) Wat die vallende sterren toch allemaal bij jou oproepen!
- HANNE- Ik wou, dat ik jullie van antwoord kon dienen.
- NIELS- Helaas moeten wij zwijgen.
- DAISY- Waar zouden Niels en Hanne zich nu bevinden?
- SANDER- (Lichtjes geamuseerd) Waar Hanne zich nu bevindt, weet ik ongeveer met zekerheid.
- DAISY- Haar lichaam! Maar de rest?
- SANDER- Welke rest?
- DAISY- Datgene waarover wij niets weten.
- SANDER- Bestaat er zo iets?
- DAISY- Jij gelooft, dat er van Hanne behalve haar dode lichaam niets meer overblijft?
- SANDER- Ik vrees het.
- DAISY- Jij voelt Hanne niet meer in je omgeving? Jij praat nooit meer met haar?
- SANDER- Natuurlijk denk ik nog vaak aan haar, aan de Hanne die er niet meer is. Maar met haar praten....!
- DAISY- Jij vraagt haar nooit meer om raad?
- SANDER- Ik vrees, dat ik voortaan mijn problemen alleen moet oplossen.
- DAISY- Ik voel Niels nog altijd in mijn omgeving.
- SANDER- Suggestie!
- DAISY- Wat bedoel jij hiermee?
- SANDER- Allemaal inbeelding.
- DAISY- Misschien zitten Niels en Hanne hier nu wel naast ons.
- SANDER- (Plagerig) Ik voel niets.

DAISY- Ik wel!

SANDER- Ik weet, dat dit hard klinkt. Maar wij moeten proberen, hun zoveel mogelijk te vergeten.

DAISY- Kan jij dit?... Ik niet!

SANDER- Voor jou staat Niels een nieuwe relatie in de weg?

DAISY- Veronderstel eens, dat er toch een hiernamaals bestaat.

SANDER- IJdele hoop, vrees ik.

DAISY- Iets van Niels moet nog altijd ergens aanwezig zijn.

SANDER- (Geamuseerd) Jij bent bang, later met twee geliefden te worden geconfronteerd?

(Daisy antwoordt niet.)

SANDER- (Geamuseerd) Die twee gaan dan nog ferm ruzie krijgen. Een ruzie met jou als inzet.

(Plots neemt Sander Daisy in zijn armen. Hij begint haar vurig te kussen. Daisy schrikt. Meteen maakt zij zich los.)

DAISY- Hoe durf jij?

NIELS- (Geamuseerd) Goed gereageerd!

SANDER- Sorry.

(Daisy werpt de jas van Sander in zijn schoot.)

DAISY- Terwijl ik met mijn gedachten bij Niels zit, begin jij. ...! Breng mij naar huis!

SANDER- Wij gaan dit weer goedmaken.

DAISY- (Heftiger) Breng mij naar huis!

SANDER- Jij meent dit?

HANNE- Zie jij dit niet? Niet allemaal zijn ze zo gemakkelijk als ik destijds.

(Sander staat nu recht. Hij doet zijn vest aan.)

SANDER- Wij bestuderen nog even de vallende sterren.

DAISY- Zij kunnen mij worden gestolen!

HANNE- Doe wat ze je vraagt.

(Nog even staan Daisy en Sander onbeweeglijk.)

DAISY- Breng mij naar huis! Anders ga ik te voet!

NIELS- (Wat plagerig) Weet jij wel, hoever dit is?

(Sander wil; Daisy de hand reiken. Daisy weigert die. Na een poos vertrekken zij wat gescheiden in de richting van de uitgang.)

NIELS- Mijn schuld.

HANNE- En de mijne.

ACHTSTE TAFEREEL: EEN BARKRUK AAN EEN TAPKAST

(Sander zit op een barkruk. Hij heeft duidelijk wat te diep in het glas gekeken. Hanne bevindt zich bij hem. Sander neemt zijn glas.)

HANNE- Laat dat staan, Sander.

SANDER- Hoe kan ik dan mijn miserie verdrinken?

HANNE- Jij hebt al veel te veel op.

SANDER- Bemoei je met je eigen zaken.

HANNE- Jij moest jezelf hier eens zien zitten.

SANDER- Dat kan moeilijk zonder spiegel.

(Sander nipt toch even van zijn glas.)

HANNE- Misschien krijg jij nog onverwacht een oproep voor een taxirit.

SANDER- Ik neem niet meer op.

HANNE- Wat gaan je baas hier dan van zeggen?

SANDER- Als ik niet opneem, kan hij mij niets zeggen.

HANNE- En als het Daisy is?

SANDER- Daisy?... Die trut!

HANNE- Ging jij haar daarom opzoeken?

SANDER- Ik ben haar niet gaan opzoeken. Ik ben wat gaan eten bij haar in de patisserie.

HANNE- Dit was niet slim van jou.

- SANDER- Ik ga toch eten, waar "ik" wil.
- HANNE- Jij deed het, om haar te plagen.
- SANDER- Ik had honger.
- HANNE- Jij werkte haar op de zenuwen.
- SANDER- Ik wou eens zien, wat zij daar allemaal uitspookt.
- HANNE- Zij was op haar tenen getrapt. Zij deed, of zij jou niet kende.
- SANDER- Zij had inderdaad een ander gezicht mogen opzetten. Zij verkoopt mij een broodje met smos, een met hesp, en een met kaas. En een cappuccino! En dan kan zij nog niet wat vriendelijk zijn.
- HANNE- Jij vergeet het stuk taart.
- SANDER- Een stukje rijsttaart met appel en meringue. Ik zag het bijna niet liggen op dat bord.
- HANNE- Toen had jij nochtans nog niet te veel op.
- SANDER- Nu ook niet.
- HANNE- Jij vergist je.
- SANDER- Haar rekening zag ik wel liggen. Die was groter dan haar taart.
- HANNE- Jij zat daar ook in een chique zaak, met een chique dienstster.
- SANDER- (Wat minachtend) Zij! Met een witte bloes, een nogal korte, zwarte rok, een wit schortje, en zo'n wit kroontje in haar haren. Precies een plechtige communicant!
- HANNE- Was het daarom, dat jij haar zo geboeid bekeek?
- SANDER- Ik heb haar niet gezien.
- HANNE- Jij kon je ogen geen seconde van haar afhouden. Dit werkte haar danig op de zenuwen.
- SANDER- Ik keek naar het bord met mijn eten.
- HANNE- Haar drinkgeld willen geven, was ook niet erg slim.
- SANDER- Zij nam het niet eens aan, de trut! Ik in mijn taxi doe dit wel.
- HANNE- Zij kende je te goed.
- SANDER- Dat is voorbij!

- HANNE- Jullie houden van elkaar.
- SANDER- Zij misschien van mij, maar ik niet meer van haar. Zij kan de pot op!
- HANNE- Zij is jonger dan jij. Daarom aarzelt zij nog wat.
- SANDER- Als zij op haar vierenveertigste nog geen verstand heeft, wanneer gaat zij dit dan krijgen?
- HANNE- Wellicht is zij wat schuchter van aard.
- SANDER- Trutterig! Zij met haar praatgroep!
- HANNE- Wat is hieraan verkeerd?
- SANDER- Een kliek van vrouwen, die zelf niet eens hun plan weten te trekken!
- HANNE- Misschien had jij je ook beter zoiets gezocht.
- SANDER- Geen enkele van die vrouwen snapt iets van het leven.
- HANNE- Zij hoeven wel geen troost te gaan zoeken in de drank.
- SANDER- Ik weet mijn plan te trekken.
- HANNE- Op een barkruk in een café, met een stuk in je voeten?
- SANDER- Ik weet nog heel goed, wat ik doe... of zeg.
- HANNE- Mijn zus Jolien heeft onlangs vernomen, dat jij in De Goeie Goesting werd gezien met Daisy. Jolien was wat verontwaardigd. Zij vond dit nog niet kunnen, zo rap na mijn dood.
- SANDER- Jouw zus Jolien. Nog zo'n geval! Al 40 jaar, en nog altijd op zoek naar een man. Ik had "haar" moeten naloopen zeker?
- HANNE- Misschien heeft zij niemand nodig.
- SANDER- Iedereen heeft iemand nodig!
- HANNE- Jij ook?
- (Sander bezielt haar maar scheef.)
- HANNE- Wat zie jij eigenlijk in Daisy?
- SANDER- Niet veel meer.
- HANNE- Zij is toch een knappe vrouw.
- SANDER- Een zonder verstand! Ik wil haar helpen, maar zij...!
- HANNE- Zij snapt dit nog niet?

- SANDER- Ik denk niet, dat zij ooit veel zal snappen.
- HANNE- Ziet zij er zo dom uit?
- SANDER- Zij is nog altijd op zoek naar de geest van haar overleden man. Zij denkt die te vinden ergens hoog boven de wolken.
- HANNE- Het is toch mooi, dat zij nog aan hem denkt.
- SANDER- Denk jij, dat hij nog ooit terugkomt?
- HANNE- Denk jij niet meer aan mij? Ben jij mij al vergeten?
- SANDER- Natuurlijk ben ik je nog niet vergeten. Jij was ook iets speciaals. Zoals jij bakken ze er geen tweede meer.
- (Plots valt Sander bijna van zijn barkruk.)
- HANNE- Pas op!
- SANDER- 't Is niets.
- HANNE- Jij lag er bijna.
- SANDER- De poten van deze barkruk zijn niet allemaal even lang. Ik zou er hier en daar eens een bierkaartje moeten onder steken.
- HANNE- Begin maar, met de rest van je glas te laten staan.
- SANDER- Dat is betaald!
- HANNE- Jij geraakt niet meer heelhuids thuis.
- SANDER- Ik val niet onderweg. Ik ben met de wagen.
- HANNE- Een reden te meer, om op te houden met drinken. Hoeveel heb jij er al uit?
- SANDER- Dat weet ik niet. Ik heb ze vergeten te tellen.
- HANNE- Te veel in ieder geval.
- SANDER- Wacht eens even! Ik had 50 euro op zak. Een glas bier kost 2,5 euro. Als ik nu tel, hoeveel geld ik nog over heb, weet ik toch hoeveel glazen ik heb gedronken.
- (Onhandig zoekt hij wat in zijn zakken. Hij haalt wat munten te voorschijn.)
- SANDER- Niet meer? Dit kan niet.
- (Hij tast in een vestzak.)
- SANDER- Hier moet nog iets in zitten.

(Hij vindt niets.)

SANDER- Och ja, er is een gat in de voering van deze vestzak. Het geld is erdoor gezakt. Het zit ergens diep in de voering van mijn vest.

HANNE- Ik kan je vestzak niet meer herstellen.

SANDER- Ik zal eens naar de retoucheshop "Knip Knap" moeten gaan. Naar Lisette met haar mooie ogen.

HANNE- Probeer jij die ogen van jou maar open te houden. Jij ziet er erg slaperig uit.

(In zijn vestzak vindt hij zijn gsm.)

HANNE- Wat ben jij van plan?

SANDER- Ik ga die mooie Daisy eens goed haar waarheid vertellen!

HANNE- Nu toch niet!

SANDER- Waarom niet?

HANNE- Toch niet met een stuk in je voeten!

SANDER- Ik heb helemaal geen stuk in mijn voeten!

HANNE- Steek die gsm weg!

SANDER- Ik bel haar.

HANNE- (Luider) Steek die gsm weg!

(Uiteindelijk steekt Sander zijn gsm weg.)

SANDER- Hanne is er niet meer. En toch hoor ik haar nog altijd tegen mij tekeergaan. Hoe is dit mogelijk? Zou ik dan toch iets te veel uit hebben?

HANNE- Jij gaat mij nog lang horen.

SANDER- (Plots) Gedaan met Daisy! Ik zoek mij op slag iemand anders!

HANNE- Uit wraak?

SANDER- Misschien.

HANNE- Wraak is een slechte raadgever. Verontschuldig je morgen bij Daisy. Niet in de patisserie! Aan de telefoon!

SANDER- Zij kan de pot op!

HANNE- Ga nu naar huis. Te voet!

SANDER- En mijn wagen dan?

HANNE- Die kom jij morgenvroeg halen, als jij weer min of meer nuchter bent.

SANDER- Ik rijd heel voorzichtig.

HANNE- Jij rijdt niet meer vanavond!

SANDER- Vrouwen!

HANNE- Ga meteen slapen, als jij thuiskomt.

SANDER- Ik weet niet, of dit gaat lukken. Er ligt mij iets op de maag.

HANNE- Al dat bier!

SANDER- Ik denk eerder, dat het dat stuk rijsttaart is, met appen en meringue.

NEGENDE TAFEREEL: EEN BEGRAAFPLAATS

(Daisy verschijnt met een winkeltas. Zij is vergezeld van Niels.)

DAISY- Dag, Niels. Hier ben ik nog eens. Ik hoop, dat jij mij niet te erg hebt gemist.

NIELS- Wij kunnen hier tegen het wachten. Dit zullen wij hier nog lang moeten doen.

DAISY- Ik ben maar alleen. Robin en Jeffrey hadden geen tijd. Onze Jeffrey heeft al een vaste vriendin. Die gaat natuurlijk voor. Onze jongste is er al vroeg bij, hè. Hij is pas 18. Ja, ik weet het, op die leeftijd was het tussen ons ook al volop aan de gang. Maar wij waren toen al volwassen. Wij gingen al werken, hij gaat nog naar school. Onze Robin heeft er al twee gehad. Hij heeft ze allebei laten staan. Ik moet jou dit niet vertellen, jij was er toen nog zelf bij.

(Daisy gaat in haar tas.)

DAISY- Ik heb een bloemetje voor jou meegebracht. Mooi, hè? Ze vallen echt goed mee. De prijs ook.

(Daisy kijkt even rond.)

DAISY- Je vaas is verdwenen! Iemand anders kon die blijkbaar

ook gebruiken. Aan de ingang van deze begraafplaats hangt er nochtans een bord: "Dit is een plaats van rust. Toon respect voor de graven en hun bijbehoren". Blijkbaar kan niet iedere bezoeker hier lezen. Of zij tonen geen respect.

NIELS- Jij moest eens weten, wat wij hier allemaal beleven. Beleven is maar een raar gezegde voor een dode.

DAISY- Ik zal die bloemen weer gewoon op je graf leggen. Hopelijk blijven ze enkele dagen goed. 't Is toch het gebaar dat telt.

NIELS- Jij hebt aan mij gedacht. Dit is het voornaamste.

DAISY- Ik denk nog iedere dag aan jou. De ene dag nog meer dan de andere.

NIELS- (Wat plagerig) Als jij niemand anders hebt.

DAISY- Ik kan je zo slecht missen. Meer dan 25 jaar zijn wij samen geweest. (Lichtjes geamuseerd) Jij hing al vlug achter mijn rokken.

NIELS- (Geamuseerd) Zeg maar "rokjes". Jij dfoeg ze toen nog kort. Heel kort.

DAISY- Ik moest toch proberen, je aandacht te trekken.

NIELS- Op die manier was dit niet zo moeilijk. Ik kon er haast niet naast kijken.

DAISY- Samen hebben wij toen mooie tijden beleefd.

NIELS- Tegen wie zeg jij het!

DAISY- Jammer, dat hier zo vroeg een einde aan moest komen.

NIELS- De stomme camion!

DAISY- Die roekeloze chauffeur! Hem heb ik al zo dikwijls vervloekt. Jij ook waarschijnlijk?

NIELS- Wij mogen hier niet vloeken. Dit pas niet voor een dode.

DAISY- Ik ga je graf wat proper maken. Ik heb wat poetsgerief meegebracht.

(Daisy gaat in haar tas.)

DAISY- Wat stof afvegen. En hier en daar wat vogelpoep loskrabben.

NIELS- Ja, die vogels! Zij schijten onze zomaar op onze kop! Zij weten, dat wij hen niet meer kunnen weggagen. Zij profiteren hiervan volop.

- DAISY- Maar goed dat jij mij nog hebt, om voor jou te komen zorgen.
- NIELS- (Ietwat ironisch) Eén keer om de zoveel weken. En dan nog maar voor heel even.
- DAISY- Wij hebben het erg druk.
- NIELS- (Geamuseerd) Wij hier doen het inderdaad wat rustiger aan.
- DAISY- Ik zal jou nooit vergeten, Niels.
- NIELS- Moet ik dit geloven?
- DAISY- Natuurlijk!
- NIELS- Er is nog geen andere man in het spel?
- DAISY- Neen.. Af en toe kom ik wel eens iemand tegen. Iemand met een hondje. Quasi. Maar dit is nu voorbij. Voorgoed, ... denk ik.
- NIELS- Jij wil hem niet meer zien?
- DAISY- Hem niet meer willen zien, zou wat onrechtvaardig zijn. Maar ik ga hem niet speciaal opzoeken.
- NIELS- En zeker niet nalopen?
- DAISY- Zeker niet! Hij was lang niet zo goed als jij.
- NIELS- Waar zou jij nog iemand tegenkomen zoals ik?
- DAISY- Hij lijkt nochtans een beetje op jou. Niet zozeer van uiterlijk.
- NIELS- (Geamuseerd) Hij is veel minder knap?
- DAISY- Eerder van manier van doen. Jij mag hier nu niet meteen iets verkeerds in zien, maar hij en ik zijn samen eens op restaurant geweest.
- NIELS- Eéns?
- DAISY- Een paar keren. In De Goeie Goesting, jij weet nog wel. Hij koos net dezelfde tafel, net dezelfde stoel, en net dezelfde menu als jij destijds.
- NIELS- (Wat plagerig) En net dezelfde vrouw?
- DAISY- Hij is niet van de kwaadsten. Natuurlijk niet zo goed als jij, maar het gaat.
- NIELS- Hij was geen tegenvaller?

- DAISY- Jij vraagt je nu misschien af, waarom ik dan met hem ben mee geweest. Jij moet dit begrijpen. Alleen is maar alleen. En de ene dag is de andere niet. Als ik al eens wat gezelschap heb, wordt mijn verdriet om jou een beetje draaglijker.
- NIELS- Zo verdrietig zie jij er nochtans niet uit.
- DAISY- "Met" gezelschap wordt het leven iets gemakkelijker.
- NIELS- Hij doet je zelfs al glimlachen.
- DAISY- Dit mag toch?
- NIELS- Natuurlijk! Lachen is gezond.
- DAISY- Tussen hem en mij is er wel een ernstig leeftijdsverschil. Hij is al 57.
- NIELS- Zo groot is dit verschil toch niet.
- DAISY- Vind jij? Dit heeft ook zijn voordeel. Hij is wat rustiger dan jij.
- NIELS- Nog rustiger? Ik doe hier al de hele dag niets anders dan rusten.
- DAISY- Rustiger dan jij destijds!
- NIELS- Bij hem zit er al wat sleet op?
- DAISY- Op het laatst was jij ook niet meer zo hevig als in het begin.
- NIELS- Dit lag niet alleen aan mij.
- DAISY- Wij waren toen al tot de jaren van verstand gekomen.
- NIELS- Had ik vooraf geweten, wat mij ging overkomen, dan had jij van mij nog meer afgezien. Ik had mij dan nog eens goed laten gaan!
- DAISY- Jij moet je niet meteen ongerust maken. Ik laat jou niet in de steek. Ik heb die man al een tijdje niet meer ontmoet.
- NIELS- (Geamuseerd) Ik weet het.
- DAISY- Ik denk ook niet, dat ik hem nog gauw ga terugzien.
- (Daisy stopt met poetsen.)
- DAISY- Je graf ziet er weet wat properder uit. Het mag weer worden gezien.
- NIELS- Veel beziens heeft het anders niet, geen enkel graf.

DAISY- Mij ga jij hier geregeld terugzien.

(Zij haalt weer wat bloemen uit haar tas.)

DAISY- Jij mag hier weer niets verkeerd in zien, Maar deze bloemen zijn voor de vrouw van de man, die ik af en toe eens tegenkom. Zij ligt hier ook begraven. Haar man ga jij hier zelden te zien krijgen. Hij houdt niet van begraafplaatsen.

NIELS- (Geamuseerd) Jou bezoekt hij liever?

DAISY- Haar graf ga ik ook wat proper maken. Sorry, dat ik je eventjes alleen laat.

NIELS- Dat is geen probleem, ik ben dit gewoon.

(Daisy begeeft zich richting het graf van Hanne.)

DAISY- (Op de bloemen duidend) Deze zijn bestemd voor het graf van je vrouw, Sander. Eigenlijk moest jij hiervoor zorgen. (Wat schamper) Maar ja, jij hebt zo weinig tijd. Om mij in de patisserie op de zenuwen te komen werken, heb jij wel tijd. En over jouw gedrag die avond van de vallende sterren, wil ik het met je vrouw ook nog even hebben.

(Daisy komt nu bij het graf van Hanne.)

DAISY- Dag, Hanne. Ik heb een bloemetje voor jou. Het is van mij en Sander.

NIELS- Hela, niet liegen!

DAISY- Ja, ik heb Sander een beetje leren kennen.

NIELS- Geef nu maar eens goed van katoen!

DAISY- Hij is jou nog lang niet vergeten.

NIELS- (Erg verrast) Val nu om!

(Daisy legt de bloemen op het graf van Hanne.)

DAISY- Ze zijn mooi, hè? Sander heeft zo weinig tijd! Die taxi-ritten van de morgen tot de avond! Jij herkent mij waarschijnlijk? Sander en ik zijn nog eens ooit samen hier geweest. Ja, hij en ik komen mekaar af en toe eens tegen.

NIELS- Hoor toch eens aan! Zij ging er hem eens goed van langs geven.

DAISY- Dit gebeurt uiteraard in alle deftigheid.

NIELS- Dit moest er nog aan mankeren, pas enkele maanden na onze dood. Vertel haar ook maar eens over de kweddelen, die jullie samen hebben gehad.

- DAISY- Ik ga ook even met een handborsteltje over jouw graf, om er het stof wat van af te vegen. Dit oogt een beetje mooier.
- NIELS- Denk jij, dat dit haar nog veel kan schelen?
- DAISY- Wij, vrouwen, hebben het graag proper.
- NIELS- (Aandringend) Vertel haar maar eens over jullie sterrentocht!
- DAISY- Op een avond zijn Sander en ik samen eens naar vallende sterren gaan kijken. Dat is toen echt goed meegevallen.
- (Uitbundig gelach van Niels.)
- DAISY- Maak je vooral niet ongerust, er is helemaal niets tussen Sander en mij. Ik weet zelfs niet, of er nog ooit nieuwe afspraken gaan komen. Hij heeft het zo druk. In ieder geval ga ik jou niet in de steek laten. Geregeld ga ik hier bij jou eens even langskomen.
- NIELS- (Wat plagerig) Vraag haar, of zij bij Sander voor jou een goed woordje wil doen. Vrouwen onder elkaar, meestal klikt dit.
- DAISY- (Vriendelijk) Ongetwijfeld kan jij mij wat goede raad geven in verband met Sander. Ja, het leven is niet simpel. Ook jij hebt dit moeten ondervinden. En toch was jij ongetwijfeld nog wat langer bij Sander willen blijven.
- (Even houdt zij op met vegen.)
- DAISY- Nog even de bloemetjes wat beter schikken... Voilà! Dit is al een heel ander oog. Als ik Sander nog eens te pakken krijg,...
- NIELS- (Geamuseerd) Te pakken krijg ! Ik zie ze al bezig!
- DAISY- ... dan zorg ik ervoor, dat hij en ik hier weer geregeld eens gaan langskomen.
- NIELS- (Geamuseerd) In alle deftigheid!
- DAISY- Zelf kom ik in ieder geval nog langs. Hou je goed intussen!... Of liever, rust zacht.
- (Daisy keert terug naar het graf van Niels.)
- DAISY- Voilà! Alles is weer eens in orde. Niels, Niels, was jij toch maar bij mij gebleven.
- (Zij controleert nog even, of zij alles in haar tas heeft.)
- DAISY- Wij zijn ermee weg, Niels. Tot een volgende keer.

(Even pinkt Daisy een traantje weg.)

TIENDE TAFEREEL: EEN RESTAURANT

(Sander zit weer op zijn vaste plaats. Hetzelfde geldt voor Hanne. Bij Sander is zenuwachtigheid weer troef.)

SANDER- Waar blijft zij weer? Zij is al ruim 20 minuten over tijd!

HANNE- (Wat plagerig) Geduld is een schone deugd, Sander.

SANDER- Op tijd komen, een nog schonere!

HANNE- Ik in mijn tijd liet jou veel minder lang wachten.

SANDER- Dat was ook niet altijd, om over naar huis te schrijven. Als vrouwen ergens aan het babbelen geraken...! Vrouwen en uurwerken lopen precies niet zo echt samen.

HANNE- Zij komt wel,... denk ik.

SANDER- De vraag is "wanneer?". Andermaal maak ik mij hier belachelijk met die tafel voor vier.

HANNE- Wij, vrouwen, mogen ook al eens iets vragen.

SANDER- Hun wil is wet! Anders komen er problemen.

(Daisy verschijnt in gezelschap van Niels.)

SANDER- Hopelijk heeft zij mij niet gehoord. (Plots een en al vriendelijkheid) Jij bent er geraakt?

DAISY- Sorry, dat ik wat laat ben. Die patisserie!

NIELS- (Geamuseerd) Natuurlijk moet zij de schuld weer op anderen schuiven.

SANDER- Jij ziet er prachtig uit.

NIELS- Vleier!

DAISY- (Duidelijk gecharmeerd) Dank je.

(Zij drukken mekaar de hand.)

DAISY- (Geamuseerd) Proficiat, bompa.

SANDER- Dank je. Ik voel mij meteen 20 jaar ouder.

- HANNE- 57 plus 20 is 77!
- DAISY- (Geamuseerd) Zo erg is het nog niet.
- NIELS- (Geamuseerd) Hij valt nog min of meer mee.
- DAISY- Bedankt voor het mooie geboortekaartje. Ik neem aan, dat jij mij dit hebt gestuurd?
- SANDER- Inderdaad.
- HANNE- (Geamuseerd) Met de nodige bijbedoelingen!
- NIELS- (Geamuseerd) Zij heeft het staan kussen, als niemand het zag. Ik neem aan, dat die kussen niet voor de baby waren bestemd.
- SANDER- Ik ben blij, je nog eens te zien.
- DAISY- Dit is wederzijds?
- NIELS- (Geamuseerd) Uit het oog betekent dus nog niet uit het hart!
- SANDER- Ga toch zitten!
- (Daisy bezielt de vier stoelen. Meteen glimlacht zij even naar Sander. Allen nemen nu plaats.)
- DAISY- Is alles goed verlopen?
- SANDER- Jij bedoelt?
- DAISY- De bevalling.
- SANDER- Ah, die! (Geamuseerd) Zelf was ik er niet bij. Maar naar het schijnt, viel ze wel mee.
- HANNE- (Geamuseerd) Voor de vader, of voor de moeder?
- SANDER- Tegenwoordig wordt zo'n bevalling stap voor stap tot in de puntjes voorbereid. Jij kan dit niet meer vergelijken met onze tijd. Alles verloopt nu als een fluitje van een cent.
- HANNE- O ja? Ze moesten hier een beurtrol van maken, de dames en de heren om de beurt bevallen. De mannen zouden wel anders praten. Het geboortecijfer zou nogal eens klappen krijgen.
- DAISY- De ene bevalling is de andere niet. Onze Robin wou maar niet komen. Bij hem heeft het geduurd en geduurd. De gynaecoloog stond zeker zo erg in het zweet als ik. En bij de geboorte van onze Jeffrey was het dat fluitje van een cent. Niels heeft toen moeten rijden als een gek, of wij waren met onze Jeffrey op de arm de kraamkliniek binnengegaan.

- NIELS- Deze keer stond ik in het zweet, van mij te haasten!
- DAISY- Hoe stelt je schoondochter het?
- SANDER- Elise? Goed naar het schijnt.
- NIELS- (Geamuseerd) Naar de toestand van de vader wordt zelden gevraagd. Alsof hij er helemaal niet bij betrokken was.
- DAISY- Je kleinzoon heeft een mooie naam.
- SANDER- Rune. 't Is eens iets anders. Ze kunnen niet allemaal Jean-Marie heten.
- DAISY- Vanwaar komt die naam?
- SANDER- Ik zou het niet kunnen zeggen. Ik heb me er zo weinig mogelijk mee bemoeid. (Geamuseerd) Ik ben al blij, dat ik die naam kan onthouden.
- DAISY- Ja, die namen van tegenwoordig!
- SANDER- Soms weet je niet meer, of ze het nu over hun kleine hebben of over hun auto. Brentley, Tesla, Morgan, Kia... Allemaal ronkende namen!
- (Sander neemt de champagne.)
- SANDER- Mag ik jou iets inschenken?
- DAISY- (Geamuseerd) Wil jij mij weer een zwaar hoofd bezorgen?
- SANDER- Zo zwaar is deze champagne niet. Ik heb er al van geproefd.
- HANNE- (Geamuseerd) Dat wachten op haar was een proefperiode?
- SANDER- Ons eerste kleinkind gaan wij toch niet vieren met een plat watertje?
- HANNE- Ons? Het is "mijn" kleinkind, niet dat van haar!
- (Sander schenkt in.)
- DAISY- ... Ik moet mij nog verontschuldigen.
- SANDER- Voor dat beetje, dat jij te laat kwam?
- DAISY- Voor dat spijtige einde aan onze wandeling in het park destijds.
- SANDER- "Ik" moet mij hiervoor verontschuldigen.
- DAISY- Neen "ik"!

NIELS- Niet opnieuw beginnen ruzie te maken!

DAISY- Ik heb mij toen nogal kinderachtig gedragen.

NIELS- Niets zeggen, wat jij niet meent!

SANDER- Ik had meer respect moeten tonen voor jouw gevoelens.

DAISY- Zo erg was dit niet.

SANDER- In ieder geval was het alles behalve verstandig.

HANNE- Gebruik dan deze keer je verstand. Vier de geboorte van je kleinzoon, in plaats van te discussiëren.

SANDER- Wij zwijgen erover. Wij gaan het hebben over iets anders.

DAISY- Je kleinzoon?

SANDER- Dit heb jij goed geraden. Mijn zoon Wout en mijn schoondochter Elise geven volgende week zaterdag een babyborrel.

DAISY- Fijn.

SANDER- Ik nodig jou hier ook op uit.

DAISY- Mij? Waarom?

SANDER- Ik kan hier moeilijk alleen naartoe gaan.

HANNE- (Lichtjes ironisch) En vermits ik er niet meer ben...

SANDER- Daarom had ik aan jou gedacht.

DAISY- Jij hebt hierover toch nog niet gesproken met je zoon?

SANDER- Dit gebeurt zo spoedig mogelijk.

DAISY- Niet doen, Sander!

SANDER- En de reden?

DAISY- Je zoon en je schoondochter kennen mij niet eens.

SANDER- Een reden te meer, om je mee te nemen.

DAISY- Jij bent nog niet zolang alleen.

HANNE- Ah, jij weet het?

DAISY- Ik feite hebben wij niets met mekaar te maken.

SANDER- Nog niet officieel.

DAISY- Niets!

NIELS- (Geamuseerd) Beginnen jullie weer opnieuw? Jullie gaan een mooi koppel worden.

DAISY- Van heel jouw familie ken ik nog niemand. Ik ga daar een mooi figuur slaan.

SANDER- Ik kan jou voorstellen.

DAISY- Als?

SANDER- Een goede vriendin.

DAISY- Ben ik dit al?

NIELS- (Geamuseerd) Nu niet flauw beginnen te doen, Daisy. Gedurig zit jij met hem in je kop.

SANDER- Eens zullen wij toch samen worden gezien.

DAISY- Zover zijn wij nog lang niet.

SANDER- Wij waren echt goed op weg.

HANNE- (Geamuseerd) Waren!

DAISY- Voor wij ons ooit samen gaan vertonen, moet er nog een en ander gebeuren.

NIELS- (Geamuseerd) Waarom beginnen jullie er niet aan?

SANDER- Jouw karakter staat mij best aan.

HANNE- (Geamuseerd) Alleen haar karakter? Is het daarnaar, dat jij hier voortdurend zit te kijken?

DAISY- Die avond in het park was het duidelijkste bewijs, dat wij er nog lang niet zijn.

SANDER- Dit was een accident de parcours.

NIELS- (Ietwat ironisch) Lijk mijn laatste autorit!

SANDER- Een misverstandje van voorbijgaande aard.

DAISY- Ik zit er nog altijd mee in mijn hoofd.

SANDER- Vergeet het.

DAISY- Kon ik dit maar.

SANDER- Ik wil je hierbij helpen.

DAISY- Dit kan jij.

SANDER- Laat horen.

DAISY- Die avond toen in het park kunnen wij nog eens overdoen.

SANDER- Meteen akkoord!

DAISY- Maar deze keer...

SANDER- (Meteen invallend) ...gaan wij ons verstand gebruiken.

DAISY- Alles verloopt op dezelfde manier als toen.

SANDER- (Enthousiast) Alsof wij er nog nooit eerder zijn geweest.

DAISY- Tot op het cruciale moment!

SANDER- Die stomme kus van mij.

HANNE- Dit was wel iets meer dan een kus, hè Sander!

DAISY- Op dat moment gaan wij deze keer allebei ons verstand gebruiken.

NIELS- (Geamuseerd) Dit wil ik meemaken!

SANDER- Ik vind dit een fantastisch voorstel van jou!

DAISY- (Met nadruk) Alles verloopt dus op dezelfde manier!

SANDER- Probleem!

DAISY- Welk?

SANDER- Deze keer zijn er geen vallende sterren.

DAISY- Die denken wij erbij.

SANDER- Probleem opgelost! Misschien kunnen wij beginnen vanaf de rustbank.

DAISY- (Resoluut) De hele avond doen wij over!

SANDER- Voor mij niet gelaten.

DAISY- En dus even ernstig als de vorige keer!

SANDER- Ook mijn mopjes tussendoor?

DAISY- Ook die!

HANNE- (Geamuseerd) De tweede keer begrijpt zij die misschien.

NIELS- Ze zijn nog niet vertrokken, en onze Daisy heeft het alweer voor het zeggen.

HANNE- (Geamuseerd) Ik zou niet in jouw plaats willen zijn, Sander.

SANDER- (Enthousiast) Als ik eraan denk, word ik al ongeduldig!

Hierop gaan wij samen eens klinken!

(Zij toosten.)

SANDER- Ik wenk de kelner... Garçon!

ELFDE TAFEREEL: EEN PARK

(Sander en Daisy wandelen hand in hand. Alles gebeurt eender als in het zevende tafereel.)

DAISY- Mogen wij hier wel komen?

SANDER- Aan de ingang van dit domein hing een bordje: "Verboden toegang".

DAISY- Wel dan?

SANDER- (Geamuseerd) Met de duisternis konden wij dit niet zien.

DAISY- Ik voel mij hier alles behalve op mijn gemak.

SANDER- (Geamuseerd) Blijf maar dicht bij mij. Dan kan je niets overkomen.

(Sander legt zijn arm om haar schouders.)

NIELS- Profiteur!

DAISY- Van wie is dit park?

SANDER- Vroeger was dit domein eigendom van een baron. Die kon het niet meer onderhouden. De gemeente heeft het nu gekocht, als groene long voor haar inwoners.

DAISY- Een vijver!

SANDER- Een grote! Naar het schijnt, voer de baron hier soms met een bootje. Gaan wij eens zoeken, of dit hier nog ergens ligt?

DAISY- Ik ga niet te dicht bij het water.

SANDER- (Geamuseerd) Wij stappen samen in het bootje.

DAISY- Zitten hier eenden of zwanen?

SANDER- Naar het schijnt, zelfs reigers.

- DAISY- Ik ben bang.
- SANDER- Toch niet vanwege een paar steltlopers?
- DAISY- En zo'n reusachtige bomen! Sommige hangen bijna met hun takken tegen de grond.
- SANDER- Je kan je eronder verschuilen. (Plagerig) Misschien zit er wel iemand onder.
- DAISY- Maak mij niet bang!
- SANDER- Zo laat op de avond komt hier geen mens.
- DAISY- En wij dan?
- SANDER- Normaal waren wij hier ook niet.
- DAISY- Zitten hier geen gevaarlijke dieren?
- SANDER- Dieren zijn bang voor de mensen.
- DAISY- Niet allemaal!
- SANDER- (Plagerig) De leeuwen en de tijgers niet. Maar die gaan wij hier niet veel tegenkomen.
- HANNE- (Lichtjes vermanend) Moet jij weer plagen? Jij hebt niet meer met mij te doen.
- SANDER- Hier op dit domein leven miljoenen en miljoenen dieren. Van mieren en kevertjes tot herten en reeën. Maar wij hoeven hiervoor niet bang te zijn.
- NIELS- (Geamuseerd) Zeg hem dan, dat hij ie mag loslaten.
- DAISY- Zo'n boom moet zijn leven lang niets anders doen, dan daar gewoon blijven staan. Hij heeft het veel gemakkelijker dan wij.
- SANDER- Zou jij een boom willen zijn?
- DAISY- Dat niet. Maar wij, mensen, zijn de enigen, die zich zorgen moeten maken.
- SANDER- Dit weet ik niet. Elk levend wezen heeft zijn struggle for live.
- DAISY- Hoezo?
- SANDER- De ene soort leeft van de andere. De ene plant overwoekert de andere. Dieren leven van de planten, en van het verslinden van een zwakkere soort. Wij mensen leven van planten en dieren. Wij mogen blij zijn, dat wij mens zijn.
- DAISY- Onze wereld zit raar in mekaar.

- SANDER- Wij zijn hier naartoe gekomen, om naar de vallende sterren te kijken. Die rustbank hier midden het grasperk lijkt mij hiervoor ideaal.
- DAISY- Ze zien ons daar van ver zitten.
- SANDER- Wie zou er hier nu komen? (Geamuseerd) Ten andere, wat wij hier van plan zijn, mag worden gezien.
- NIELS- (Geamuseerd) Hij ziet er braaf uit.
- DAISY- Die bank is toch niet vuil?
- SANDER- (Geamuseerd) Straks klop ik met plezier het stof van je achterste.
- NIELS- (Geamuseerd) Hij is toch een deugniet.
- DAISY- 't Is hier maar frisjes.
- SANDER- (Geamuseerd) Kom maar wat dichtert tegen mij zitten.
- HANNE- (Lichtjes geamuseerd) Jammer, dat ik het niet meer warm kan krijgen.
- (Sander en Daisy zitten nu dicht tegen elkaar.)
- SANDER- (Geamuseerd) Laat ze maar komen, de vallende sterren!
- (Plots treedt Sander uit zijn rol.)
- SANDER- (Wat protesterend) Gaan wij dat hele verhaal over die vallende sterren en die oerknal nog eens overdoen?
- (Erg boos gezicht van Daisy.)
- HANNE- (Geamuseerd) Jullie kunnen het misschien wat rader brengen.
- SANDER- (Een seconde denkt hij hierover na. Dan tot Daisy) Aan een wat sneller tempo?
- (Ook Daisy denkt nu heel even na. Zij lijkt akkoord. Meteen horen wij via de geluidsinstallatie een erg snel gesprek tussen Daisy en Sander. Met zeer snelle lipbewegingen en gebaren ondersteunen beiden deze uiteraard onverstaanbare tekst. Zij keren terug tot de normale snelheid.)
- DAISY- Daar! Een vallende ster!... En nog een!... En nog een!
- SANDER- Heb jij een wens gedaan?
- DAISY- Ja.
- SANDER- Welke?

(Daisy antwoordt niet.)

DAISY- Doe er ook maar een.

SANDER- (Geamuseerd) Mag dit iets te maken hebben met ons beiden?

(Ook nu antwoordt Daisy niet.)

SANDER- Jij hebt het koud. Kom maar wat dichterbij.

NIELS- (Geamuseerd) Kan dit nog?

DAISY- Het gaat wel.

SANDER- Hier. mijn vest.

DAISY- Ben jij gek?

SANDER- (Geamuseerd) Ik ben erg warmbloedig. Ik voel niet raden.

DAISY- Neen.

(Sander geeft haar toch zijn vest. Daisy neemt het niet aan. Sander hangt het haar dan maar zelf om.)

DAISY- Dank je.

(Sander treedt weer uit zijn rol.)

SANDER- (Geamuseerd) Het verhaal van de schepping, en wat gebeurt er met ons na onze dood. Versneld tempo?

(Heel even bezien zij mekaar. Dan begint weer hun gertel, met de nodige mimiek en gebaren. Zij keren terug naar het normale spreektempo.)

DAISY- Veronderstel eens, dat er toch een hiernamaals bestaat.

SANDER- IJdele hoop, vrees ik.

DAISY- Iets van Niels moet nog altijd ergens aanwezig zijn.

SANDER- (Geamuseerd) Jij bent bang, later met twee geliefden te worden geconfronteerd?

(Daisy antwoordt niet.)

SANDER- (Geamuseerd) Die twee gaan dan nog ferm ruzie krijgen. Een ruzie met jou als inzet.

(Plots neemt Sander Daisy in zijn armen. Deze keer begint hij haar voorzichtig te kussen. Al dadelijk neemt Daisy resoluut het initiatief over. Een verraste Sander weet niet goed, wat hem overkomt.)

SANDER- (Blij verrast) Ja, watte!

HANNE- (Ontgoocheld) Ja, watte!

NIELS- (Verrast) Ja, watte!

SANDER- (Geamuseerd) Dit viel beter mee, dan de vorige keer.

DAISY- Sorry.

SANDER- (Opgetogen) Jij moet je niet verontschuldigen. Ik vond jou fantastisch.

DAISY- Ik heb erover nagedacht.

SANDER- Over die kus?

DAISY- Over ons. Over dat tussen jou en mij. Niels is er niet meer, maar ik moet verder. Ik sta nu helemaal alleen. Jij moet ook verder.

HANNE- Over mij wordt er hier niet meer gesproken.

DAISY- Jij bent ook helemaal alleen. Misschien...

SANDER- (Hoopvol) Misschien...?

DAISY- Misschien kunnen wij het eens samen proberen.

SANDER- (Geamuseerd) Voor mij niet gelaten!

DAISY- Hiervoor hoeven wij Niels en Hanne toch niet aan de kant te schuiven.

SANDER- (Wat ontgoocheld) Weer met zijn vieren?

DAISY- Je kan toch tegelijk van twee mensen houden. Van allebei evenveel.

SANDER- Dan heb ik nog een concurrent?

DAISY- Zo mag jij dit niet zien.

SANDER- Eigenlijk hoef ik van Niels niet veel meer te vrezen.

DAISY- Wat vind jij ervan?

SANDER- (Opgetogen) Dit kan best meevallen.

DAISY- Valt het niet mee, dan zetten wij er meteen een punt achter.

SANDER- Neen, neen!

HANNE- Hij gaat mij vlug vergeten zijn. En ik kan mij niet meer verdedigen.

- SANDER- (Enthousiast) Beginnen wij er dan aan?
(Hij maakt al meteen aanstalten, om te gaan vrijen.)
- DAISY- Alles op zijn tijd!
- SANDER- Hoe bedoel jij?
- DAISY- Wij zijn het overeenkomen met een partner een beetje verleerd.
- SANDER- Dit komt wel vanzelf terug. Veel vlugger dan wij denken.
- DAISY- Dat kussen van mij zo-even, was niet meer lijk het moest.
- SANDER- (Geamuseerd) Ik vond het best in orde.
- DAISY- Ik had mij meer moeten inhouden.
- SANDER- (Geamuseerd) Ik weet niet.
- DAISY- Wij moeten opnieuw leren omgaan met een partner.
- SANDER- Bedoel jij dat kussen?
- DAISY- Onder andere.
- SANDER- (Geamuseerd) Dit is maar een kwestie van geregeld samen te oefenen. Ik denk, dat ik op heel korte tijd weer echt in vorm ga zijn.
- HANNE- Zo vet was het vroeger nochtans niet.
- SANDER- Hoe was Niels... als vrijer?
- NIELS- Hela, hela! Zo niet beginnen, hè! Niet uit de biecht beginnen te klappen! En zeker niet uit het bed!
- DAISY- Hier gaan wij het niet over hebben.
- NIELS- (Opgelucht) Ah!
- DAISY- Wij moeten van wat dichterbij gaan kennismaken.
- SANDER- (Geamuseerd) Van heel dichtbij! Wanneer mag ik eens afkomen?
- DAISY- Naar waar?
- SANDER- Naar bij jou thuis.
- DAISY- (Verontwaardigd) Daar toch niet!
- SANDER- Waarom niet?

- DAISY- Onze Robin en onze Jeffrey!
- SANDER- Normaal zijn die in de week toch niet thuis.
- DAISY- Ze kunnen onverwacht thuiskomen! Neen, thuis in geen geval!
- SANDER- Jij mag tot bij mij komen. Wout is allang het huis uit. En nu hun kleine er is, moet ik hem en zijn vrouw thuis niet veel meer verwachten.
- DAISY- Je vrouw heeft dat huis grotendeels ingericht! Het ademt nog helemaal haar geest uit. Zij is daar nog niet weg.
- SANDER- Hanne zou helemaal geen bezwaar hebben gehad tegen jouw komst nu.
- HANNE- (Protesterend) Dit zeg jij!
- DAISY- Neen, neen! Niet bij jou thuis!
- SANDER- Op neutraal terrein? Daar zijn wij waarschijnlijk niet alleen. En de kans op wat echte intimiteit is er erg klein.
- DAISY- Niet waar anderen ons kunnen bezig zien!
- NIELS- Die zijn precies iets van plan!
- SANDER- Wij kunnen iets huren.
- DAISY- Wat?
- SANDER- Een kamer in een hotel.
- DAISY- Daar toch niet! Iedereen kan ons daar samen zien in en uit gaan. Er zal heel vlug over ons worden geroddeld.
- SANDER- Wij huren ergens een wat onopvallend, gemeubeld studiootje.
- DAISY- Waar vinden wij zoiets?
- SANDER- Ik kan eens hier en daar een kijkje gaan nemen. Akkoord?
- DAISY- Tegen wanneer denk jij zoiets te vinden?
- SANDER- Morgen ga ik al op zoek.
- DAISY- Zo vroeg?
- SANDER- Waarom nog langer wachten?
- NIELS- Hij is al volop aan het warmlopen.
- SANDER- Onze eerste date daar plannen wij voor vrijdagavond.

DAISY- Nu vrijdag al? Ik zou dit toch eerst een beetje naar mijn zin willen inrichten.

SANDER- Ik help je hierbij wel een handje.

DAISY- Dit is niet nodig!

SANDER- Vrijdagavond, 19 uur?

DAISY- Ik moet eerst nog eens onopvallend polsen over de plannen van Robin en Jeffrey die avond.

SANDER- Die trekken wel hun plan. Jij lijkt precies wat zenuwachtig.

DAISY- En of!

SANDER- Je hart klopt al wat sneller.

DAISY- Veel sneller!

SANDER- (Geamuseerd) Is dit voor mij?

DAISY- (Ietwat zuchtend) Vrijdagavond al!

SANDER- Niet ongerust zijn. Ik help je wel.

NIELS- Zo te zien, is dit nodig.

SANDER- Maken wij nu samen hier nog een wandeling in het park?

DAISY- In het donker?

SANDER- (Geamuseerd) Die denkbeeldige, vallende sterren geven geen licht. Zo'n wandelingetje in het donker kan plezant worden.

DAISY- Liever niet.

SANDER- Jij moet niet bang zijn. Ik hou je wel stevig vast.

HANNE- Dit hadden wij allang door.

DAISY- Breng mij toch maar terug naar mijn wagen.

SANDER- Nog eventjes hier op de bank?

(Voorzichtig beginnen zij mekaar te kussen. Lang blijft het niet zo voorzichtig.)

HANNE- Nooit zou hij nog iemand anders bezien, heeft hij mij wel honderd keer gezegd.

NIELS- 't Kan verkeren.

TWAALFDE TAFEREEL: EEN SLAAPKAMER

(Daisy zit wat zenuwachtig te wachten op een stoel.
Zij kijkt op haar horloge.)

DAISY- Nog altijd niets!

NIELS- Hij komt wel.

DAISY- Te laat!

NIELS- Jij bent te vroeg.

DAISY- Ik had de sleutel van deze kamer nooit mogen aannemen.

NIELS- Dan stond jij nu hier buiten te wachten, in het zicht van Jan en alleman. Deed jij dit liever?

DAISY- En deze kamer! Zelf zou ik die nooit hebben gekozen.

NIELS- (Lichtjes geamuseerd) Je merkt meteen, waarom het hem is te doen.

DAISY- Ik was zo dom akkoord te gaan.

NIELS- (Geamuseerd) Vergeleken met de rest, valt het bed nogal groot uit.

DAISY- Veel te groot!

NIELS- Probeer er maar het beste van te maken. (Wat plagerig) Dit hebben wij destijds ook moeten doen.

DAISY- Dit heb "ik" moeten doen! Jij deed altijd je zin.

NIELS- Wij pasten bij elkaar. Nooit in die 25 jaar zijn er tussen ons echt problemen gerezen.

DAISY- Toen ik jou leerde kennen, was ik nog veel te jong. Ik liet mij maar doen, ik dacht niet na. Jij hebt hiervan geprofiteerd.

NIELS- Als wij nog moesten herbeginnen, zou jij het nu dan anders aanpakken?

DAISY- Ik "moet" herbeginnen!

NIELS- (Geamuseerd) Deze keer heb jij al een pak ervaring... dankzij mij.

DAISY- Wat verwacht hij van mij?

NIELS- (Geamuseerd het bed bekijkend) Van één zaak ben ik al zeker.

DAISY- Ik voel mij een echte beginnelinge.

NIELS- Het valt wel mee.

DAISY- Kon ik nog maar terug.

(De deur gaat open. Sander verschijnt, gevolgd door Hanne.)

NIELS- (Lichtjes geamuseerd) Ik vrees, dat het hiervoor te laat is.

SANDER- (Enthousiast) Hallo, lieve schat!

(Sander en Daisy kussen mekaar.)

SANDER- Onze kamer ziet er prachtig uit.

DAISY- Vind jij?

SANDER- Jij hebt ze heel mooi ingericht.

DAISY- Ik deed mijn best. Vind jij niet, dat het bed nogal veel plaats inneemt?

SANDER- (Geamuseerd) Het is "het" hart van deze kamer.

NIELS- Je woelt hem al komen.

SANDER- (Enthousiast) Gaan wij er maar meteen aan beginnen?

DAISY- Waaraan?

SANDER- (Geamuseerd) Waaraan?

DAISY- Ik heb wat drank en hapjes meegebracht.

SANDER- Fijn!

DAISY- (Op de tas van Sander duidend) Ik zie, dat jij ook wat bij hebt.

SANDER- Mijn boxersshort.

DAISY- Ik dek de tafel.

SANDER- (Glimlachend) Is dit niet meer iets voor erna?

DAISY- Erna?

SANDER- (Geamuseerd) Na de grote manoeuvres.

DAISY- Wachten wij hiermee niet beter tot aan het slot? Als een bekroning voor deze avond?

SANDER- Zolang wachten wij hier niet mee.

- DAISY- Deze avond verloopt dan climax naar zijn hoogtepunt.
- SANDER- (Op het bed duidend) Blijft er dan hiervoor wel genoeg tijd over? Dit wordt onze Valentijnsavond!
- DAISY- Het is nog lang geen 14 februari.
- SANDER- Vanaf nu is voor ons iedere avond een Valentijnsavond. Wij gaan er meteen werk van maken.
- (Sander neemt zijn tas.)
- SANDER- Wij gaan ons omkleden.
- DAISY- Nu al?
- SANDER- Ik zie niet in, waarom wij hiermee nog langer zouden wachten.
- DAISY- Kleet jij je maar eerst om.
- SANDER- (Geamuseerd) Samen is plezanter.
- DAISY- Ik doe het liever wat op mijn gemak.
- SANDER- Oké!
- (Meteen maakt Sander aanstalten om zich om te kleden.)
- DAISY- In de badkamer!
- (Lustig een deuntje fluitend begeeft Sander zich met zijn tas naar de badkamer. Hanne volgt hem uiteraard.)
- NIELS- (Geamuseerd) Valentijnsavond! De avond waarop geliefden mekaar verrassen met een kleine attentie.
- DAISY- Hij verrast mij met grote manoeuvres!
- NIELS- Herinner jij je nog onze eerste keer?
- DAISY- En of!
- NIELS- Jij beefde toen als een espenblad.
- DAISY- Ook bij jou kwam het als een verrassing.
- NIELS- Jij was toen fantastisch.
- DAISY- In jouw ogen misschien.
- NIELS- Jammer dat er op de duur wat sleet begon op te komen.
- DAISY- Ik zal eerst maar die tafel dekken.
- NIELS- Ik vrees, dat jullie koffie dan koud gaat zijn, tegen de tijd dat jullie hem gaan drinken.

- DAISY- Wij hadden vooraf duidelijker afspraken moeten maken.
(Daisy opent een fles wijn.)
- NIELS- Rustig, rustig.
- DAISY- Wat moet ik doen?
- NIELS- Stilaan zorgen, dat jij je gevechtstenuue klaar hebt.
- DAISY- Ik kan er niet om lachen.
- NIELS- Jij hebt nog vooruitzichten, jij kan nog iets moois verwachten. Voor mij is het voorgoed voorbij.
(Daisy schenkt zich een vol glas wijn in. Net als zij op het punt staat te drinken, komt Sander gevolgd door Hanne uit de badkamer. Sander draagt een hypermoderne boxershorts.)
- SANDER- (Enthousiast) Klaar voor de strijd!
(Daisy schrikt als zij hem ziet. Zij verslikt zich in de wijn.)
- SANDER- (Lichtjes plagerig) Jij bent aan de drank?
- HANNE- Je zou het voor minder.
- DAISY- Jij ook een glas?
- SANDER- (Geamuseerd) Een opwarmertje.
- HANNE- Jij klinkt anders al opgewarmd genoeg.
- DAISY- Ik schenk mijzelf ook nog wat bij.
- NIELS- Zorg dat jij nog weet, wat jij doet.
- SANDER- Ongetwijfeld wordt dit mijn mooiste Valentijnsavond ooit!
- HANNE- (Blijkbaar geraakt) Dank je!
- DAISY- Gezondheid.
- SANDER- (Enthousiast) Op ons!
(Zij drinken.)
- SANDER- (Geamuseerd) Kan er ook al een kusje af?
(Zij kussen mekaar, Daisy met de nodige voorzichtigheid.)
- SANDER- Eén is maar alleen.

(Opnieuw wil Sander haar kussen. Daisy probeert hem wat te ontwijken.)

DAISY- Wij houden nog wat over voor straks.

SANDER- (Geamuseerd) Niet ongerust zijn. Ik heb nog een hele voorraad. En niet voor "straks", maar voor "zo dadelijk"! Haast je maar wat!

(Daisy begeeft zich richting badkamer.)

NIELS- Je nachthemd!

DAISY- Ik zou hier nogal mooi te voorschijn zijn gekomen.

(Daisy neemt haar tas. Zij verdwijnt in de badkamer, gevolgd doot Niels.)

HANNE- Zij maakt precies indruk op jou. Ben jij hiervoor niet wat te oud?

SANDER- Elke oude bok lust nog wel eens een groen blaadje.

HANNE- Zo groen is dit blaadje niet meer.

SANDER- (Lichtjes geamuseerd) Tien jaar jonger dan jij.

HANNE- Zo te horen is ons afscheid nabij.

SANDER- Zo'n vaart gaat het nog niet lopen. Nooit ga jij helemaal verdwijnen uit mijn gedachten. Hiervoor heb jij te veel voor mij betekend.

HANNE- Een magere troost.

SANDER- Maar een troost.

HANNE- (Op zijn boxersshort doelend) Was het nu echt nodig, je zo toe te takelen? Waar heb jij die vandaan?

SANDER- In een speciaalzaak.

HANNE- Dat zie ik!

SANDER- Speciaal gekocht voor deze gelegenheid. Wie weet, hoe Daisy hier dadelijk voor de dag gaat komen?

HANNE- In een lang nachthemd, tot over haar slippers.

SANDER- Ik ben echt benieuwd!

HANNE- Ik wil jou ook nog bedanken voor die 39 jaar samen.

SANDER- Zonder die tegenslag van jou, was hier nog lang geen einde aan gekomen.

HANNE- Wij zouden samenblijven, tot wij beiden de 100 waren gepasseerd. Dit heb jij mij meer dan eens beloofd.

- SANDER- Wij gaan het hier niet langer over hebben. Anders geraak ik niet meer in de gepaste stemming, voor wat er zo dadelijk op mij afkomt.
- HANNE- In ieder geval veel succes.
- SANDER- Ik doe mijn best.
- HANNE- Ik ga jou niet meer in de weg staan.
- (Daisy verschijnt, gevolgd door Niels. Daisy draagt een pyjama. Sander had blijkbaar iets pikanters verwacht.)
- HANNE- Jij beziet haar zo. Zij valt je precies wat tegen.
- SANDER- Mooi!
- HANNE- Hela! Eerlijk zijn!
- SANDER- Mooie kleur... 't Is zover.
- DAISY- Nog even iets drinken?
- SANDER- Voor mij hoeft dit niet.
- DAISY- Voor mij wel. Wij moeten eerst nog eens even praten.
- SANDER- Over?
- DAISY- Jij meent het toch echt met mij?
- SANDER- Twijfel jij hieraan?
- DAISY- Ik heb graag zekerheid. (Op het bed duidend) Het is jou toch niet enkel daarom te doen?
- SANDER- Natuurlijk niet. Hoe langer ik jou ken, hoe beter jij mij begint aan te staan.
- DAISY- Een vurige liefdesverklaring vind ik dit niet.
- SANDER- Ik hou van jou.
- DAISY- Genoeg voor een vaste, langdurige relatie?
- SANDER- Zeker weten!
- (Sander en Daisy kussen mekaar.)
- HANNE- Een verstandige vrouw.
- NIELS- Zij heeft meer haar op haar tanden, dan ik dacht.
- DAISY- Oké dan.
- SANDER- Nog eentje in de rapte?

(Sander schenkt beiden nog een wijntje in. Zij toosten.)

DAISY- Gezondheid!

SANDER- (Enthousiast) Op onze eerste Valentijnsavond!

NIELS- (Lichtjes bezorgd) Daisy, Daisy!

HANNE- (Lichtjes bezorgd) Sander, Sander!

DAISY- De toastjes!

SANDER- Dat is iets voor straks. (Geamuseerd) Voor tegen de ochtend.

(Daisy en Sander reiken mekaar de hand. Zo stappen zij richting bed.)

DAISY- Welke kant van het bed ben jij gewoon?

SANDER- Rechts.

DAISY- Dit komt dan goed uit.

SANDER- (Als een gentleman) Na jou!

(Wat aarzelend begeeft Daisy zich naar het bed. Even draait zij zich nog naar Sander. Zij glimlachen naar mekaar. Daisy slaat het deksel wat open. Op het bed liggen er 4 hoofdkussens.)

SANDER- Ah neen! Toch weer niet met zijn vieren!

(Sander neemt twee hoofdkussens op, en legt die op een stoel. Even bezien Sander en Daisy mekaar, zonder iets te zeggen. Dan gaat Daisy naar de stoel, en brengt de twee hoofdkussens terug op het bed. Zwijgend bezien ze mekaar.)

SANDER- Oké! Op één voorwaarde! Jij en ik in het midden.

DAISY- Oké!

NIELS- Ik denk, dat het voor mij tijd is om op te stappen.

HANNE- Bye, bye, Sander.

(Niels en Hanne vertrekken. Daisy en Sander liggen deftig naast elkaar, de blik gericht naar het plafond.)

SANDER- Beginnen wij eraan?

DAISY- Mag ik eerst het licht uitdoen?

SANDER- Ik had je eens graag gezien.

DAISY- Dit komt nog wel.

(Daisy dooft het licht.)
